SEXY

389

Rollin Pierron

MAXI

IN Mini

MÉÉR DAN KLAAR!

8 710425 006519

FL. 2.75 — 50 F.

Méér dan klaar !

De felle lichtflits werd gevolgd door een luide knal. Belinda drukte zich plat tegen de grond aan en voelde de kogel vlak over haar hoofd suizen. Ze rolde bliksemsnel opzij en wierp het vlijmscherpe mes dat ze in haar hand hield, in de richting waar ze de lichtflits had gezien. De man die geschoten had en zo dom was geweest om zich na het vuren niet te verplaatsen, slaakte een ijselijke gil. Met een doffe klap sloeg hij tegen de grond aan.

Toen was het stil.

Behoedzaam kroop Belinda in zijn richting. Bij de man aangekomen, konstateerde ze dat hij weliswaar nog niet dood was, maar dat dit niet lang meer zou duren. Het mes stak ter hoogte van het hart in zijn borst en een steeds groter wordende plas bloed gaf aan dat het leven langzaam uit hem wegvloeide. Ze kon niets meer voor hem doen.

Het was aardedonker in de kamer, zodat ze haar partner, die eveneens in de kamer was, onmogelijk kon zien.

© 1986 by Uitgeverij Byblos.
Brussels.

— Hans ! riep ze zacht.

Hij antwoordde niet...

— Hans, ben je in orde ?

Maar Hans zou nooit meer antwoorden, want hij lag met een keurig gaatje in het voorhoofd achter een omvergeworpen tafel.

Toen Belinda hem vond en zag dat hij dood was, sloeg ze vol afgrijzen een hand voor haar mond. Heel even kreeg ze de neiging om te kotsen, maar ze herstelde zich en kroop voorzichtig in de richting van de deur. Hoewel het bijna zeker was dat de andere gangster was gevlucht, nam ze geen enkel risico. Voor hetzelfde geld hield hij zich stil en wachtte hij op een gelegenheid om ook haar te doden. Ze durfde nauwelijks adem te halen, toen ze de deur opende. Een bundel lichtstralen verlichtte de kamer.

Maar er gebeurde niets.

De zwaargewonde gangster, die het slachtoffer was geworden van haar werpmes, begon akelig te rochelen. Toen hield hij bruusk op. Hij was dood.

Zodra Belinda buiten was, rende ze naar de achterkant van het huis... Goddank, haar auto stond er nog ! Ze pakte haar sleutels en stapte snel in. Met gierende banden stoof ze weg. Bij de eerste de beste telefooncel, belde ze de politie...

Nadat ze inspecteur Lucassen, die ze goed kende, had beloofd om de volgende dag op het bureau te verschijnen om verslag uit te brengen, reed ze met hoge snelheid naar haar appartement. Ze zou er goed aan doen om inspecteur Lucassen de waarheid te zeggen. Nu er doden waren gevallen, kon hij wel eens op het idee komen om haar vergunning in te trekken.

Verdomme, uitgerekend nu ze de zaak bijna tot een goed einde hadden gebracht, liep alles alsnog fout !

Ze herinnerde zich dat Hans haar talloze keren had gewaarschuwd, dat deze zaak te groot voor hen was. Te groot en te gevaarlijk, omdat er levensgevaarlijke en doorgewinterde gangsters bij betrokken waren. Jongens van de woeste vlakte, die voor niets of niemand terugdeinsden. Vandaag was gebleken dat hij gelijk had gehad. Niet dat hij nog iets aan die wetenschap had, daar was het voor hem te laat voor...

Het was te hopen dat zijn ouders de schok van zijn dood zouden overleven, wanneer ze hen het slechte nieuws bracht.

Belinda was erg op de twee oudjes gesteld en ze wist dat hun zoon alles voor hen betekende. En nu was hij dood... en door *haar* schuld. Had ze maar naar hem geluisterd !

Toen ze thuskwan, ontmaakte ze zich razendsnel van haar kleren en liet het bad volstromen met heet water. Toen liep ze naar de kast en haalde er een zwaar kaliber revolver uit. Hoewel ze tot op heden nooit gebruik van het wapen had gemaakt, leek het haar verstandiger toe om het voortaan bij zich te steken.

Terwijl ze zich in de badkuip liet zakken, vroeg ze zich af hoe ze zich zo verschrikkelijk in nesten had weten te werken.

In gedachten ging ze terug naar het moment, dat alle ellende begonnen was. De dag dat haar opdrachtgever hun kantoortje binnen was gestapt...

Het was een bloedhete zomerdag en Belinda lag lui achterover in de stoel achter haar werktafel. Haar ogen waren gesloten en ze genoot van de koele wind, die de snel ronddraaiende ventilator in haar richting blies. Ze had de ramen geopend en alle overtollige kleding uitgetrokken, maar nóg had ze het warm. Het was doodstil in de straten, want ieder levend wezen had beschutting gezocht tegen de felle zonnestralen.

Op twee telefoontjes na, had ze niets te doen gehad...

Haar partner Hans was naar Rotterdam om foto's te maken van een vrouw, die in het geheim haar minnaar ontmoette. Haar man, een bekend politicus, vermoedde dat zijn vouw hem bedroog en had hen opdracht gegeven om haar te schaduwen. Al snel bleek dat hij gelijk had. Iedere dag ging zijn vrouw naar een park te Rotterdam, waar ze haar minnaar ontmoette, om vervolgens met hem naar een hotelletje in de buurt te gaan. De vrouw, die zelf een jaar of veertig was, had blijkbaar een voorkeur voor jonge mannen, want haar minaar wàs zeker niet ouder dan zeventien.

Hoe dan ook, Hans zou een paar foto's van hen schieten, zodat de zaak afgerond was. Ze wist dat haar partner een hekel had aan dit soort karweitjes, maar het moest gebeuren. Het grootste gedeelte van hun bescheiden inkomen, kwam nu eenmaal uit het schaduwen van overspelige vrouwtjes.

Een jaar geleden, was ze een partnership met Hans begonnen. Hij was betrouwbaar en sympathiek en ze had er nog geen dag

spijt van gehad. Daarbij kwam, dat bepaalde zaken bijna ondoenlijk waren om zonder mannelijke steun aan te pakken.

Belinda was net haar nagels aan het lakken, toen er gebeld was. Ze drukte op de knop en maakte de benedendeur open. In gedachten volgde ze de route, die de onbekende moest afleggen om in haar kantoortje te komen. Nu liep hij de tweede trap op... nu was hij waarschijnlijk aan het eind van de lange gang... Precies op het moment dat ze het verwachtte, werd er op haar deur aangeklopt.

— Binnen ! zei ze koel, terwijl ze rustig verder ging met het lakken van haar nagels.

— Ahuchhh... ahum ! hoorde ze iemand kuchen.

Toen ze opkeek, zag ze een elegant geklede heer van middelbare leeftijd staan.

— Gaat u zitten, zei ze, terwijl ze naar de stoel tegenover haar wees.

Heel even liet de man zijn ogen over haar lange benen dwalen. Ze lag nog steeds met haar benen op de werktafel en doordat ze een minirokje droeg, liet het hem geboden uitzicht niets aan zijn verbeelding over. Haar stevige, roomwitte dijen schenen hem wel te bevallen, want hij kon zijn ogen er nauwelijks van af houden.

— Als u gaat zitten, dan kan u me vertellen wat ik voor u kan doen, zei Belinda, terwijl ze nogmaals op de stoel wees.

— Het spijt me, antwoordde de man onzeker, terwijl hij zich tegenover haar installeerde. Ik had eerlijk gezegd geen vrouw verwacht...

— Dat spijt me dan voor u, antwoordde Belinda rustig. Het was niet de eerste keer, dat ze met dit vooroordeel werd gekonfronteerd.

— Neemt u me niet kwalijk, zei de man snel. Ik wilde u niet beledigen !

— Ter zake. Wat kan ik voor u doen ?

— Mijn dochter is ontvoerd ! riep de man vertwijfeld uit.

Belinda ging direkt rechtop zitten.

— Bent u al naar de politie geweest ?

— Nee, dat durf ik niet. Haar ontvoerders hebben gedreigd haar te doden, als ik de politie in zou schakelen...

— Heeft u enig idee, waarom of door wie uw dochter

ontvoerd is ? vroeg Belinda, terwijl ze de man een sigaret presenteerde.

— Nee, iedereen is stapelgek op mijn dochter. Ik kan me niet voorstellen dat ze vijanden heeft, antwoordde de man.

— Dan moeten we voorlopig aannemen dat het ze om het losgeld te doen is. Bent u rijk ?

— Ik ben bepaald niet arm, maar nou ook weer niet rijk genoeg om de aandacht van dit soort heerschappen te trekken. Nee, het kan onmogelijk om geld gaan.

— Heeft u berichten van hen ontvangen ?

— Uitsluitend een kort briefje.

Hij haalde een stuk papier uit zijn zak en gaf dit aan Belinda. Snel las ze de getypte inhoud. Er stond niet veel in, behalve dat ze zijn dochter ontvoerd hadden en dat ze haar zouden doden als hij de politie verwittigde. Alleen de laatste zin intrigeerde haar...

— Om er zeker van te zijn dat het vogeltje niet zingt ! stond er in hoofdletters.

— Wat weet u, dat ze zo bang voor u zijn ? vroeg Belinda scherp, terwijl ze hem strak aankeek.

— Helemaal niets ! antwoordde hij nerveus. Ik heb geen idee, waar ze het over hebben !

— U weet wat dat betekent ? vroeg ze, terwijl ze naar de laatste zin wees.

— Nee.

— Een zingende vogel is iemand, die doorslaat en zijn kameraden verraadt tijdens een verhoor. Het is een term, die door de onderwereld wordt gebruikt.

— Maar wat heeft dát met mijn dochter te maken ? vroeg de man zenuwachtig. Hij wist duidelijk meer dan hij wilde vertellen.

Belinda keek de man onverschillig aan.

— U moet het zelf weten. Het is uw dochter, zei ze koel. Maar ik adviseer u om mij de waarheid te vertellen, of anders een ander bureau in de arm te nemen. Zo schieten we niet op.

— Ik weet van niets en heb geen enkel vermoeden, waarom men mijn dochter ontvoerd heeft ! riep de man vertwijfeld uit.

— Okay, momenteel zal ik u geloven.

Ze pakte een blocnote en maakte een paar notities.

— Zo, begint u maar te vertellen, wat u wél weet. Vertelt u eerst maar eens, wie u bent, waar u werkt, hoe oud uw dochter is, enz. enz...

Bijna twee uur lag ondervroeg Belinda de man over zijn werk en zijn privé-leven.

Toen kwam Hans binnenlopen.

De man, die opgelucht was dat hij een mannelijke detektive zag, sprong van zijn stoel op en wilde het hele verhaal opnieuw vertellen. Maar Belinda hield hem tegen.

— Gaat u maar naar huis, Meneer van Dalen. Ik breng mijn collega wel op de hoogte. Zodra ik iets weet, bel ik u op.

Ze stond op en schudde hem de hand, ten teken dat het gesprek afgelopen was. Ze liep met hem naar de deur toe.

— Maakt u zich geen zorgen. Wij vinden uw dochter voor u terug.

— Ik hoop het ! zuchtte de man.

— Ik stuur u morgen een brief met het kontrakt erin. Zodra u het hebt getekend en akkoord gaat met ons honorarium en de onkostenvergoedingsregeling, gaan we voor u aan de slag.

— Het geld maakt geen problemen uit ! antwoordde de man. Als u mijn dochter maar terugvindt !

Zodra de man weg was, bracht Belinda Hans op de hoogte van hun nieuwe zaak.

— Ontvoering, hè ? zei Hans nadenkend. Is dat niet een beetje boven onze pet ? Ik bedoel, mensen die bereid zijn om anderen te ontvoeren, zijn meestal ook niet te beroerd om mensen te vermoorden, als ze dat uitkomt !

— Ach, welnee ! antwoordde Belinda zelfverzekerd. We kunnen dit heus wel aan. Het beste is om zijn telefoon af te tappen, ingeval de ontvoerders kontakt met hem opnemen. Ik heb het gevoel, dat hij ons niet alles verteld heeft. Daarna zien we wel verder !

— Als ik het goed begrijp, zet je mij eveneens op deze zaak ?

— Ja, ik kan dit niet alleen aan. Het lijkt me beter als je die legerrevolver van je uit de mottenballen haalt. Misschien heb je het nodig.

— En jij dan ?

— Ik heb dit. Ze haalde een vlijmscherpe dolk uit haar laadje. Dat lijkt me voorlopig voldoende.

Hans keek vol ontzag naar het grote werpmes. Hij had Belinda een paar keer met het mes zien oefenen en wist dat het in haar handen een levensgevaarlijk wapen was. Ze kon iemand tot op bijna acht meter feilloos en dodelijk treffen.

— Je moet me toch eens leren om met dat ding om te gaan, zei hij, terwijl hij een foto oppakte die op de werktafel lag.

— Dat is zijn dochter, zei Belinda. Niet slecht, hé ?

Hans keek naar het meisje op de foto en floot bewonderend van tussen de tanden.

— Jezus, wat een lekkere meid !

— Je hebt nu zeker beduidend méér zin om haar op te sporen, is het niet ? lachte Belinda. Ze kende Hans maar al te best en wist dat hij een hartstochtelijk liefhebber van vrouwelijk schoon was.

Hans was een verdomd aantrekkelijke vent met een goedgebouwd en gespierd lichaam, die aan iedere vinger tien vrouwen kon krijgen wanneer hij dat wilde en ook Belinda had in het begin van hun samenwerking wel eens overwogen om met hem naar bed te gaan. Ze had er echter vanaf gezien, omdat ze bang was dat het de werksituatie nadelig zou beïnvloeden. Maar ze kon zich goed voorstellen, dat andere vrouwen de kans met beide handen aangrepen.

— Okay, we hebben dus een nieuwe opdracht, mompelde Hans. Ik stel voor dat ik, om te beginnen, maar eens in zijn privé-leven duik. Misschien komen we zo iets meer te weten. Waar werkt-ie eigenlijk ?

— Even kijken, antwoordde Belinda. Ik heb het hier ergens genoteerd. Oh, hier staat het. Hij werkt op het Beifa Instituut.

— Nooit van gehoord.

— Het schijnt een bedrijf te zijn dat zich bezighoudt met onderzoek voor de geneesmiddelenindustrie.

— Als je niets anders voor me hebt, ga ik morgen even bij die man langs om nog een paar vragen te stellen, zei Hans, terwijl hij opstond om koffie te gaan zetten.

— Hier, laat mij dat maar doen, zei Belinda. Jij bent de hele dag al in touw geweest ! Ze ging voor hem staan en pakte de koffiekan uit zijn handen.

Terwijl zijn partner koffie aan het zetten was, liet Hans

bewonderend zijn ogen over haar lichaam glijden. Ze droeg in verband met de warmte een kort, katoenen rokje en een strakzittend T-shirt. Het was duidelijk te zien dat ze geen behaatje droeg, want de tepels stonden stijf en drukten tegen de stof van haar shirt aan. Ze had verdomd mooie benen, vond hij, en ook haar kont mocht er zijn. Hij maakte een stap in haar richting en sloeg van achteren zijn armen om haar heen.

— Wat doe je ? vroeg ze verbaasd, omdat hij nooit eerder handtastelijk was geworden.

— Helemaal niets, wat ik niet veel eerder had moeten doen ! fluisterde hij haar in een oor, terwijl hij haar dicht tegen zich aantrok.

— Toe nou, Hans ! zei Belinda zacht. Maar ze ondernam niets om hem tegen te houden. Integendeel. Ze sloot verrukt de ogen en duwde haar billen achteruit, zodat ze in kontakt kwamen met de bobbel in zijn broek, die dan ook prompt groter werd.

— Je hebt een verdomd lekker lijf, weet je dat ? fluisterde Hans. Zijn handen gleden langs haar heupen naar beneden en bleven op het zachte vlees van haar weelderige dijen rusten.

— Toe... hou op !

Maar Hans was geenszins van plan om op te houden. Zijn handen gleden omhoog, trokken haar T-shirt uit haar rokje en doken er toen onder.

— Ohhhh... Hans ! hijgde Belinda, toen zijn warme handen zich rond haar tieten sloten. Straks krijgen we hier alletwee spijt van !

— Welnee ! gromde Hans. Zijn vingers plukten zachtjes aan de twee gezwollen tepels. Ik heb dit al heel lang willen doen, maar het kwam er om de een of andere reden gewoon niet van !

Hij trok haar iets naar achter en werkte de T-shirt over haar hoofd. Daarna begon hij haar vurig in de nek te kussen. Toen hij vervolgens aan haar oorlelletjes begon te sabbelen, uitte ze een diepe zucht. Ze voelde zich langzaam helemaal week worden van binnen. Ze kreunde, toen zijn vingers aan de knopen van haar rokje begonnen te frummelen. Algauw waren ze allemaal open, zodat het rokje langs haar benen op de grond viel. Ze stond nu alleen nog maar in een zwartzijden slipje.

Hij draaide haar een halve slag en kuste haar hartstochtelijk

op de lippen. Nou was Belinda een temperamentvolle vrouw, die lichamelijk sterk reageerde op een prikkeling. De manier waarop ze haar lippen van elkaar deed en op zijn kus reageerde, verraste hem dan ook danig. Zijn vingers haakten zich achter het elastiek van haar slipje en terwijl hij zijn tong diep in haar mond liet doordringen, schoof hij langzaam het broekje over haar heupen. Toen het zwarte lapje stof langs haar benen naar beneden gleed en rond haar enkels bleef hangen, stapte ze er uit en schopte het met een voet van zich af. Ze was nu helemaal naakt. Hoewel ze bepaald niet klein was voor een vrouw, stak Hans met kop en schouders boven haar uit. Hij plantte een knie tussen haar benen en dwong haar dijen van elkaar. Kreunend klampte ze zich aan zijn gespierde borstkas vast. Haar hand gleed aarzelend omlaag, in de richting van zijn kruis. Haar vingers vonden het metalen lipje van zijn ritssluiting en trokken het omlaag.

— Ohhhh... jahhhhh... haal 'm eruit ! gromde Hans wellustig, toen haar hand zijn broek inschoot en zich rond zijn stijve lul sloot. Maar inplaats van zijn lul eruit te halen, trok ze haar hand terug en maakte de broeksriem open. Daarna volgde de bovenste knoop.

— Denk je dat dit verstandig is ? vroeg ze fluisterend, terwijl ze zijn broek naar beneden duwde. Daarna schoof ze zijn onderbroek over zijn heupen.

Hij maakte een stap opzij en schopte de kledingstukken van zich af.

— Trek je sokken uit ! hijgde Belinda, terwijl ze zijn overhemd losknoopte.

Een sekonde later was hij, net als zij, helemaal naakt.

— Kus me ! hijgde zijn seksy-partner hitsig.

Hij kuste haar onstuimig op de lippen en liet tegelijkertijd twee vingers in haar kut glijden. Ze was kletsnat.

— Wacht ! kreunde Belinda, die vol verlangen was om zijn lul in haar mond op te happen.

Er was in deze wereld niets wat Belinda liever deed dan pijpen. Zodra ze een lul tussen haar lippen voelde glijden, kwam ze al bijna klaar. Ze kon het urenlang volhouden, wachten tot de man spoot, zijn zaad doorslikken, en dan gewoon verder gaan met zuigen, dát was Belinda ten voeten uit ! Om die reden, was

ze gedurende haar middelbare schooltijd razend populair bij haar mannelijke klasgenoten geweest. Ze liet zich voor hem op de knieën zakken en greep zijn lul vast.

— Wat 'n mooie grote ! zei ze vol bewondering.

Zijn lul was minstens zeventien centimeter lang en opvallend dik. De paarsachtige eikel was gezwollen en deed haar aan een grote paddestoel denken. Uit het pisgaatje sijpelde een dikke druppel voorzaad, die ze onmiddellijk oplikte.

— Ohhhhhh... Belinda ! kreunde Hans, toen haar warme mond zich rond zijn eikel sloot. Ze liet zijn lul diep in haar mond glijden, terwijl haar tongetje over de eikel cirkelde.

— Ohhhh... jahhhh... zuig op mijn geile pik ! gromde hij wellustig.

Haar mond bezorgde hem een bijna ondraaglijk genot. Hij wilde haar na verloop van tijd omhoog trekken, maar ze weerde hem af.

— Toe, kom omhoog, zodat ik mijn staak in je poesje kan steken ! kreunde hij ongeduldig.

— Ik wil dat je eerst in mijn mond spuit ! hijgde ze. Ik ben knetter op mannenzaad !

Ze hoefde niet lang te wachten, want ze dreef hem langzaam maar zeker tot waanzin met haar verrukkelijk pijpwerk. Hoe ze het voor elkaar kreeg was hem een raadsel, maar ze liet zijn zeventien centimeter lange pik tot aan de ballen in haar mond verdwijnen. Zijn eikel duwde tegen haar huig aan, zodat ze nauwelijks adem kon halen. Maar ze ging gewoon verder met zuigen.

Zijn onderlijf begon te schokken en toen kon hij zich niet langer beheersen. Brullend spoot hij zijn ballen in haar keel leeg. Terwijl ze met haar nagels in het vlees van zijn billen klauwde, probeerde ze zoveel mogelijk van het warme, melkwitte zaad in te slikken. Maar er leek geen eind aan de stroom sperma te komen, zodat het zelfs voor een lullenverslindster als Belinda teveel werd. De kleverige smurrie liep in een dikke stroom langs haar mondhoeken over haar kin.

— Ohhhhh.... je smaakt zalig ! hijgde ze, terwijl ze hem met koortsachtige ogen aankeek.

— Je vindt het lekker om op een lul te zuigen, is het niet ? vroeg Hans met een hese stem.

— Ja, daar raak ik geil van ! antwoordde ze zacht.

Langzaam kwam ze overeind en zocht met haar van sperma druipende mond zijn lippen op. Hartstochtelijk kuste ze hem op de mond, zodat hij min of meer zijn eigen zaad dronk. Het deerde hem niet in het minst. Integendeel, haar dierlijke manier van vrijen maakte hem bloedgeil ! Hij duwde haar al zoenend in de richting van een divan, die in de hoek van het kantoortje stond. Ze gebruikten deze divan om uit te rusten, als het door omstandigheden laat werd en ze geen tijd hadden om naar bed te gaan. Het volgende ogenblik lagen ze naakt op de divan in elkaars armen.

Het was alsof hij als een fakkel in lichterlaaie stond. De vlammen likten aan zijn hart en deden iedere gedachte in hem verschroeien. Zijn zenuwen, tot het uiterste geprikkeld, maakten hem als dol van begeerte. Het enige dat overbleef, was een waanzinnig verlangen om haar lichaam tot de laatste vezel te bezitten. Nog nooit had Hans zo'n erotisch geladen excitatie beleefd. Haar bevende lichaam, haar wreed strelende vingers, haar hete mond, als gevuld met tien tongen, wakkerden de helse passie krachtig aan. Toen begon hij haar te kussen, wild en razend, overal waar zijn eisende lippen haar hete vlees konden raken. Hij wilde de roes laten duren, lange tijd laten duren, maar tevens kon hij niet langer wachten.

— Nu... Hans... nu ! kreunde Belinda en wrong zich onder hem. En dan was er alleen sensatie, alleen het voelen, buiten alle bewustzijn. De lava barstte uit de vulkaan en rond hem was er enkel één grote, roodgloeiende hitte. Hun monden hijgden en kreunden, terwijl hun handen vingers tekort leken te komen om ieder plekje te strelen, dat schreeuwde om geaaid te worden. Haar tetters kleefden van het zweet. De ritmische bewegingen van haar wentelende en draaiende buik werden heviger en heviger, naarmate ze meer en meer haar zelfkontole kwijtraakte. Hij zat nog steeds niet in haar, maar haar schokkende onderlijf reageerde volmaakt op zijn eigen ritme. Ze dreven op golven van dierlijk genot en waren alles om zich heen vergeten.

— Toe... waar wàcht je op... neuk me... ohhhh... alsjeblieft... neuk me ! hijgde Belinda ongeduldig.

Ze wilde hem u absoluut in haar kut voele ! Heel even liet Hans de zware kop van zijn lul tussen haar kutlellen hangen..

toen stootte hij krachtig toe !

— Ohhhhh... mijn God ! kreunde ze luidruchtig, toen zijn dikke worst tot aan de ballen in haar spleet verdween.

Hij begon haar met trage halen te neuken.

— Ohhhhh... sneller... sneller !

Hij verhoogde het tempo en ramde keer op keer zijn leuter in haar soppende pruim. Hij had nooit geweten dat zijn partner zó heet was !

Belinda kon haar genot voelen stijgen en bij iedere stoot van zijn dikke worst, slaakte ze een dierlijk kreetje. De wrijving van zijn harde vlees tegen haar gezwollen kutflappen, haar geprikkelde kittelaar en de wanden van de doordrenkte tunnel tussen haar gespreide benen, maakten haar tot een speelbal van haar eigen lusten. Toen ze zich dwong om de ogen te openen, moest Belinda zichzelf bekennen hoe knap haar partner wel was. Ze streek door zijn dikke, krullende zwarte haren en zag de gelijkmatige hagelwitte tanden, die scherp afstaken tegen zijn door de zon gebruinde gezicht. Zijn lichtzlauwe ogen keken haar op een heerlijk geile manier aan.

— Ohhhh... Hans ! hijgde ze heet. Neuk me... ohhhh... jahhhh... neuk me !

Wat Belinda het meest opviel aan haar seksy-partner was dat zijn handen, ondanks zijn kracht en enorme fysiek, zacht waren en eerder teder dan ruw.

Het duurde niet lang, vooraleer ze de zoete spanning van een orgasme omhoog voelde klimmen in haar buik. Ze begon vol overgave wild met de heupen te schokken, beukte om elk gedeelte van haar jeukende scheur in kontakt te brengen met zijn borende pik, terwijl deze binnenin haar tot alarmerende proporties groeide. Dat was voor haar het signaal dat ook hij een hoogtepunt naderde. Terwijl ze haar armen rond hem klemde, hief Belinda zich iets omhoog, zodat ze met haar mond op een van zijn tepels kon zuigen. Ze wou dat ook hij op haar tepels kon zuigen, maar hij was te lang om ze met zijn mond te kunnen bewerken. Terwijl ze likte en haar kut tegen zijn stamper aanschuurde, zodat zijn lul en ballen doordrenkt werden met haar rijkelijk vloeiende saus, kon Belinda haar orgasme voelen naderen.

Ze gilde het uit in een uitbarsting van passie en klemde zich

stevig aan hem vast, toen de eerste brandende sensatie van het orgasme door haar heen trok. Dan doortrok een geweldige rilling haar lichaam en een schok van zuivere extase erupteerde in genotsgolven, toen de volle kracht van haar orgasme door haar heensneed, net als gesmolten lava uit de krater van een vulkaan. Ze schreeuwde het uit van genot en pompte als een waanzinnige met haar onderlijf.

— Spuit maar... spuit maar, schat ! hijgde ze wellustig.

Het was duidelijk dat Hans zolang mogelijk probeerde dit heerlijkste van alle gevoelens te verlengen. Maar erg lang lukte dit hem niet. Belinda's kut was als een vacuüm, dat aan zijn pik zoog. Haar lichaam was een toorts, die zijn passie deed ontvlammen. Hij voelde het sperma in zijn pik stromen en kreunde als een gewond dier, toen de eerste lading zaad uit hem schoot.

Belinda lag doodstil en met haar ogen wijd opengesperd onder hem, terwijl salvo na salvo van vloeibaar, haast witheet vuur tegen de wanden van haar poesje aanpletste en de vurige pijn suste die haar schoot vulde, en dan uit haar kut, langs de binnenkant van haar weelderige dijen, naar beneden droop.

Toen ze voelde dat zijn lul begon te verslappen, begon ze wellustig met de billen te draaien, hopend dat hij zijn erektie niet zou verliezen. Maar dat was een illusie. Hij rolde uitgeput van haar af en strompelde naar zijn broek, om er een pakje sigaretten uit op te vissen. Hij stak er twee op en liep terug naar de divan, waar Belinda met haar naakte, bijna Goddelijke lijf op hem wachtte.

— Je was fantastisch ! fluisterde ze, toe hij naast haar op de rand van de divan ging zitten en haar een sigaret aanreikte.

— Het is niet zo moeilijk om goed te neuken, als de vrouw zo mooi en lekker is als jij ! antwoordde hij lachend. Bewonderend keek hij naar de volmaakte rondingen van haar zalig lijf.

— Geniet maar van je sigaret, want zodra die op is, krijg je het hoofdgerecht voorgeschoteld ! zei Belinda zacht. Ze keek met koortsachtige ogen naar zijn halfharde penis.

— Jij bent onvermoeibaar, is het niet ?

— Had je werkelijk gedacht, dat je zó snel van me af zou zijn ? vroeg ze lachend, terwijl ze zich voorover boog en zijn nu helaas slappe lul tussen de lippen nam.

— Tegen de tijd dat ik met je klaar ben, kan je niet eens meer lopen ! gromde Hans.

Toen hij zijn sigaret doofde, stond zijn lul weer trots stijf. Hij ging op de rug liggen en trok haar bovenop zich.

— Dit keer mag jij al het werk doen ! zei hij glimlachend.

Dat was niet tegen dovemans oren gezegd, want voordat hij uitgesproken was had Belinda zich reeds op zijn lul laten zakken. Ze begon hem als een wilde te berijden. Eén ding was wel duidelijk : van werken zou er vandaag niet veel meer komen...

Er was al een week verstreken, zonder dat de ontvoerders kontakt met van Dale hadden opgenomen. Het gekke was dat hem dit niet scheen te bevreemden. Hans en Belinda hadden, zonder dat hij hiervan op de hoogte was, zijn telefoon afgetapt, maar behoudens enkele normale gesprekken had ook dit niets opgeleverd. Ten einde raad, besloten ze zich op het instituut, waar van Dale werkte, te koncentreren.

Voor de rest brachten ze de tijd wachtend in hun kantoortje door, hopende dat de ontvoerders kontakt met van Dale zouden opnemen. Om de verveling te verdrijven, naaiden ze aan de lopende band, iets waar ze geen van beiden veel bezwaar tegen maakten. Toch hoopten ze snel iets te vernemen, zodat ze eindelijk aan de slag konden gaan. Acht dagen na de ontvoering, was het zover. Van Dale had een brief met instrukties ontvangen. Het was een keurig getypte brief, waarin hij werd gesommeerd naar een restaurant te gaan, alwaar hij volgens de brief verdere instrukties zou ontvangen. Verder stond er niets in. Als bewijs dat zijn dochter nog in leven was, hadden ze haar een stukje laten schrijven. Van Dale herkende het handschrift als dat van zijn dochter. Verder werd hem opnieuw gezegd geen kontakt met de politie op te nemen.

— Jij gaat eveneens naar dat restaurant en houdt van Dale scherp in de gaten, zei Belinda tegen Hans. Heb je iemand, die je mee kunt nemen, zodat je niet opvalt ?

— Geen probleem, ik weet wel iemand die een gratis etentje niet af zal slaan, lachte hij. En wat ga jij doen ?

— Ik denk dat ik eens een kijkje ga nemen in het instituut, antwoordde Belinda. Ik heb zo'n vermoeden dat dáár het antwoord ligt. Van Dale heeft iets ontdekt, dat niet gezond voor

hem is. Ik wil weten wat dat is.

— Ze laten je nooit binnen !

Belinda begon geheimzinnig te lachen.

— Oh Jezus, je gaat toch niet inbreken ? kreude Hans, die zijn partner kende.

— Weet jij soms een andere manier om binnen te raken ?

— Als je maar voorzichtig bent. Als ze je pakken, zijn we onze vergunning kwijt.

— Ik zal heel voorzichtig zijn, maak je maar niet ongerust, antwoordde ze. Zorg jij maar dat je van Dale niet uit het oog verliest ! Dit is onze kans om haar ontvoerders te leren kennen. Ze zullen hem ongetwijfeld in het restaurant proberen te benaderen. Hou je ogen dus goed open.

— Ik vind dat we dit best mogen vieren, zei Hans, terwijl hij op haar af kwam lopen. Hij ging met zijn lange lichaam vlak voor haar staan en greep haar bij het middel.

— Wat dacht je van een intiem etentje bij kaarslicht ? fluisterde hij haar in een oor. Toen kuste hij haar vurig op de mond.

— Jij krijgt er nooit genoeg van, hé ? hijgde Belinda, toen hij zich van haar losmaakte en aan de knopen van haar bloesje begon te prutsen.

— Zoals ik al zei, we hebben wat te vieren ! zei hij lachend.

Ze voelde hoe de bloese van haar schouders gleed en op de grond viel.

— Heb ik je al gezegd dat je een paar geweldige tieten hebt ? fluisterde hij met een hese stem, terwijl hij achter haar rug de sluiting van haar behaatje openmaakte. Als rijpe appelen sprongen haar tetters tevoorschijn. Haar tepels stonden stijf en staken recht vooruit. Hij duwde haar zachtjes in de richting van de divan. Ze ging op de rand zitten en maakte zijn gulp open.

— Dit is nog eens leven ! gromde hij tevreden toen ze zijn pik tevoorschijn haalde en in haar mond ophapte. Hij wist dat Belinda er hevig door werd opgewonden, als ze een lul in haar mond had zitten en hij was dan ook in het geheel niet verbaasd, dat ze drijfnat was tussen haar benen, toen zijn hand onder haar rok schoot en in haar slipje verdween.

— Schoft ! hijgde Belinda. Je weet drommels goed dat je me hitsig maakt op deze manier !

— Dat is dan ook de bedoeling, schat ! zei Hans lachend.

Hij greep haar stevig bij het hoofd vast en trok haar naar zich toe.

— Kom op, meid ! zei hij vrolijk. We hebben nu lang genoeg gepraat, er is werk aan de winkel... zuig !

Glimlachend begon ze zijn lange, dikke worst af te zuigen. Zijn manier om iets te vieren beviel haar uitstekend en ze was blij dat ze indertijd had besloten met hem samen te gaan werken.

Op het late avonduur, was het befaamde restaurant "La Madeleine" gevuld met theaterbezoekers, die zich na afloop van de voorstelling tegoed wilden doen aan de uitgelezen keur aan spijzen, die de keuken te bieden had. Hans had een goede vriendin van hem opgebeld en een tafeltje voor twee personen gereserveerd. Zijn vriendin heette Marianne en was een opvallend aantrekkelijke verschijning. Hij had haar expres uitgenodigd om niet al teveel op te vallen, wanneer hij van Dale in de gaten hield. Ze was hiervan op de hoogte.

— Belinda zal nu wel in het instituut zitten ! zei hij zachtjes tegen Marianne, die de ingang scherp in de gaten hield.

— Het is te hopen, dat ze haar niet betrappen, antwoordde de vrouw.

Ze kende Belinda en mocht haar graag. Ze wist natuurlijk niet dat Hans regelmatig met haar de koffer indook. Hans had een tafeltje uitgekozen, van waaruit hij een goed overzicht had op dat van van Dale. Nog niemand had hem benaderd.

Terwijl hij zich onderhoudend probeerde te gedragen ten opzichte van de aantrekkelijke brunette, hield hij de mensen in het restaurant scherp in de gaten. Wie de onbekende ook mocht zijn, het was meer dan waarschijnlijk dat hij of zij reeds in het restaurant was en probeerde te ontdekken of van Dale de politie misschien had gewaarschuwd. Op dat moment liep er een elegant geklede vrouw op van Dale af. Marianne, die het gezien had, waarschuwde Hans. Hoewel ze niet konden horen, wat de vrouw tegen van Dale zei, leek het er op dat het loos alarm was, want van Dale haalde zijn aansteker te voorschijn en voorzag de dame van vuur voor haar sigaret.

Hans wilde net zijn hoofd omdraaien, toen hij zag dat de

vrouw van Dale snel een brief overhandigde. Daarna liep ze regelrecht terug naar haar eigen tafeltje. De vrouw zat er alleen.

— Ik kan me niet voorstellen, dat zij de ontvoerder is, fluisterde Hans.

Hij zag hoe van Dale het briefje las en toen ijlings opstond en in de richting van het herentoilet liep.

— Ik ben zo terug, schatje ! zei Hans tegen Marianne, terwijl hij opstond en in de richting van het herentoilet liep.

Hij kreeg echter niet de kans om de ruimte te betreden, want voor de deur stond een kwaadaardig kijkende man, die opvallend veel gelijkenis met een gorilla vertoonde. Met zijn brede lijf versperde hij Hans de doorgang.

— Bezet ! gromde hij.

Het leek Hans verstandiger toe om niet aan te dringen.

— Dan ga ik wel even naar het damestoilet, antwoordde hij kalm.

De gorilla haalde onverschillig de schouders op.

Het damestoilet lag pal naast het toilet van de heren. Toen hij binnen was, liep Hans snel naar het raam en maakte het open. Er liep aan de buitenkant een smalle richel, waar je met een beetje geluk op kon staan. Je moest dan wel geen last van hoogtevrees hebben, want het restaurant lag op de tweede etage, zodat een eventuele val op z'n minst een gekompliceerde breuk zou betekenen. Hans klauterde uit het raam en schoof langzaam over de richel naar het raam van het herentoilet. Tot twee keer toe gleed hij bijna uit en het zweet stond hem op het voorhoofd, toen hij eindelijk het andere raam bereikte. Voorzichtig stak hij zijn hoofd om de hoek en gluurde naar binnen.

De man, die met van Dale sprak, stond met de rug naar hem toe, zodat hij zijn gezicht niet kon zien.

— Toe, draai je om ! fluisterde Hans.

Alsof de man hem gehoord had, draaide hij zich inderdaad om. Hans kon hem nu duidelijk zien.

— Jezus ! hijgde Hans geschrokken, toen hij de man herkende.

Voorzichtig schuifelde hij terug naar het raam van het damestoilet. Hij was net bezig om naar binnen te klimmen, toen er een vrouw opdook. Hij herkende haar als de vrouw, die van

Dale het briefje had gegeven. Heel even keek ze hem stomverbaasd aan, maar schonk hem toen een verleidelijke glimlach.

— Neemt u altijd de moeilijkste weg ? vroeg ze met een zwoele stem.

— Uhhh... ik moest even van de eigenaar de gevelverlichting nakijken, mompelde Hans.

— In een blauw kostuum ? vroeg de vrouw glimlachend. Het was duidelijk dat ze wist dat hij loog.

— U hoeft niet rood aan te lopen, hoor ! lachte ze. U moet wel erg veel van haar houden, wanneer u bereid bent om haar zo te ontmoeten !

Ineens drong het tot Hans door, wat ze dacht.

— Neemt u me niet kwalijk ! stotterde hij, terwijl hij langs haar schoot en de deur uit wilde lopen. In de deuropening botste hij tegen de gorilla op, die net naar binnen wilde lopen.

— Schiet op, we gaan weg ! zei de man tegen de vrouw.

Terwijl ze Hans passeerde, schonk ze hem opieuw een verleidelijke glimlach.

— Veel plezier ! zei ze veelbetekenend. Toen volgde ze de stevige bodyguard.

Toen hij in de gang stond, zag hij nog net dat de andere man eveneens in hun gezelschap was en samen met hen het restaurant verliet. Zenuwachtig liep hij terug naar hun tafeltje, waar Marianne vol ongeduld op hem wachtte.

— Ik was al bang dat er iets gebeurd was, zei ze, toen hij ging zitten. Je bleef ook zo lang weg.

— Jezus, ik moet Belinda waarschuwen ! zei hij nerveus.

— Waarom, wat is er ?

— Ik heb gezien, met wie van Dale in gesprek was. Als Belinda verneemt wie er bij deze zaak betrokken is, laat ze deze opdracht gegarandeerd schieten.

— Wie zit er volgens jou dan achter ?

— Kees Molenaar ! kreunde Hans.

— Nooit van gehoord ! zei Marianne, terwijl ze de schouders ophaalde.

— Ik zal je vertellen wie Kees Molenaar is ! fluisterde Hans. Hij is een van de grootste drugdealers van dit halfrond. Hoewel ze hem nooit hebben kunnen pakken, wordt hij over het

algemeen beschouwd als de numero uno in die branche. De politie verdenkt hem van minstens dertig moorden, maar kan niets tegen hem beginnen, omdat ze geen bewijs hebben. Men fluistert dat hij een jaarlijkse omzet heeft van zo'n slordige dertig miljoen dollar ! Begrijp je *nu* wie Kees Molenaar is !

— Wat heeft die man, in Godsnaam, met van Dale te maken ? vroeg Marianne verbaasd.

— Dat weet ik ook niet, antwoordde Hans. Maar ik geef geen stuiver meer voor het leven van zijn dochter, nu ze in handen is van dat soort jongens. Ik vermoed dat van Dale iets ontdekt heeft en dat het meisje een soort verzekering is voor Molenaar dat hij zijn mond houdt.

— Waarom stap je niet naar de politie ? Laat hen de zaak maar overnemen. Het is uiteindelijk hun taak om dat soort gespuis achter de tralies te zetten. Wanneer de heren werkelijk zo gevaarlijk zijn als jij denkt, zullen zij zich heus niet door jou en Belinda tegen laten houden.

— Ik ben helaas bang dat je gelijk hebt, zuchtte Hans.

— Kom, laten we aan iets anders denken ! Voor vanavond moet het maar even afgelopen zijn met detektive spelen. Ik stel voor dat we gaan bestellen en er voor de rest een gezellige avond van maken.

— Jij hebt makkelijk praten, mompelde Hans, die nog steeds niet over de schok heen was.

— Wacht nou maar af. Ik vind heus wel een manier om je af te leiden, fluisterde Marianne, terwijl ze met haar voet onder de tafel langs zijn been streek. De manier waarop ze hem daarbij aankeek, beloofde heelwat voor de komende nacht.

— Misschien heb je wel gelijk, zei Hans glimlachend. Er is meer in dit leven dan werk alleen.

Marianne had haar schoenen uitgeschopt en kroop met haar blote voet langs de binnenkant van zijn been omhoog.

— Gaat het een beetje ? vroeg hij lachend, toen haar kleine, sierlijke voet in zijn kruis prikte.

— Maak je broek open...

— Wát ?

— Je broek... maak ze open ! fluisterde Marianne, terwijl ze hem met een omfloerste blik in de ogen aankeek.

Hans keek snel om zich heen, trok toen de rits van zijn gulp

omlaag en maakte het knoopje van zijn broeksband los. Behendig liet ze haar voet naar binnen glippen. Met haar tenen schoof ze het onderbroekje iets omlaag en liet ze vervolgens rond het warme vlees van zijn lul krullen.

— Jezus, Marianne ! kreunde hij zacht. Hou, alsjeblieft, op !

Weer keek hij nerveus om zich heen, maar de andere mensen hadden er geen idee van wat er zich onder hun tafel afspeelde.

— Waarom wil je dat ik ophou ? Vind je het dan niet lekker ?

— Praat geen onzin ! hijgde Hans. Je weet heel goed dat je mijn bloed doet koken. Straks bespring ik je nog, waar iedereen bij zit !

— Wilt u nog iets bestellen ? klonk opeens een stem. De al wat oudere kelner keek hem vriendelijk aan.

— Uhhh... ja... kunt u me zeggen wat de specialiteit van het huis is ? vroeg Hans, terwijl zijn gezicht rood aanliep.

— Ik kan u de entrecôte Parisienne aanbevelen, antwoordde de kelner.

— Goed, dan proberen we dat uit.

— Twee maal ?

— Ja, en brengt u ons een Saint-Emillion. Een tweeëntachtiger, graag.

— Een uitstekende keuze, als ik zo vrij mag zijn, zei de kelner.

— Jezus, doe me een lol en hou op ! zei hij tegen Marianne, toen de man weg liep. Straks kom ik, verdomme, nog klaar !

Hij duwde haar voet weg en maakte zijn broek weer dicht.

— Ik kan nauwelijks wachten, tot we bij me thuis zijn, fluisterde ze hees. Ik voel me verschrikkelijk geil !

— Geduld is een schone zaak ! lachte Hans. Maak je maar niet ongerust, ik zal straks goed voor je zorgen !

De volgende uren brachten ze, naarmate de wijn vloeide, in steeds uitbundiger stemming door. Het liep al tegen enen, toen ze het restaurant verlieten. Aangezien ze de zaal lichtelijk aangeschoten uitkwamen, besloot Hans voor de zekerheid een taxi aan te roepen.

— Mijn auto haal ik morgen wel op, zei hij, terwijl hij het portier van de taxi voor haar openhield.

Hans zag de taxichauffeur in zijn spiegel kijken. Er verscheen een brede grijns op zijn gezicht, toen hij zag dat Marianne zich

had laten zakken. Hoewel hij onmogelijk kon zien dat ze zijn broek open had gemaakt en zijn pik tevoorschijn had gehaald, was het niet moeilijk voor hem om te raden wat ze aan het doen was. Hans kon een kreet van genot ternauwernood onderdrukken, toen haar hete lippen zich rond zijn gezwollen eikel sloten. De taxichauffeur, die blijkbaar wel het een en ander gewend was, keek nu gelukkig discreet voor zich uit.

Marianne pakte zijn hand en stak ze onder haar rok. Voorzichtig liet hij zijn hand over haar been omhoog kruipen. Terwijl hij het zachte vlees van haar dijen kneedde, boog hij zich naar haar toe en kuste haar op de mond. De heftigheid waarmee ze op zijn kus reageerde, verraste hem.

— Ohhh... Hans... ik ben zo verschrikkelijk geil ! fluisterde ze hem hijgend in een oor, toen ze zich van zijn gulzige mond los had gemaakt om naar adem te happen.

Hans, die begreep dat de aanwezigheid van de taxichauffeur haar extra prikkelde, glipte met zijn hand haar slipje binnen. Haar kut was nat van opwinding. Terwijl hij haar opnieuw onstuimig op de mond kuste, dreef hij twee vingers in haar spleet en haalde ze een paar keer snel op en neer. Toen er zich een scherp luchtje begon te verspreiden, draaide de taxichauffeur demonstratief zijn raam een stukje open.

— Laten we hier mee op houden, fluisterde Hans zenuwachtig. Straks wil hij óók een stuk van de taart !

— Dan moet hij nog wel even wachten, glimlachte Marianne ondeugend, want de taart is nog niet klaar.

— Hoe bedoel je ? vroeg hij niet begrijpend.

— Er moet nog slagroom op en daar ga *jij* voor zorgen !

— Nou meneer, zei de taxichauffeur tegen Hans, toen ze bij haar woning waren gearriveerd en hij met de man afrekende, ik zou maar wat vitaminepillen slikken, want de dame heeft er nogal zin in ! Ik hoop dat u een sterk hart heeft, hoewel het natuurlijk wel een mooie dood zou zijn ! lachte hij.

— Ik vrees dat je gelijk hebt, beste man ! zuchtte Hans. Van slapen zal er wel weinig komen !

— Sterkte en veel plezier !

Hans kreeg van de man een daverende klap op zijn schouder en ze keken elkaar even kameraadschappelijk in de ogen, alsof ze wilden zeggen dat het niet altijd meeviel om een man te zijn.

Zeker niet als je een hete, onverzadigbare kut moest bevredigen. Toen hij echter even later achter Marianne stond en naar haar stevige kont keek, voelde hij zijn gekooide pik gestadig groeien.

Zodra ze in de donkere gang stonden, drukte hij haar grommend van wellust tegen de muur aan.

— Ik wil je hier neuken ! hijgde hij, terwijl hij koortsachtig aan haar kleren begon te rukken.

— Ohhhh... als je eens wist hoe geil ik ben ! hijgde Marianne, terwijl ze zelf razendsnel haar slipje afstroopte. Toen sloeg ze haar rok tot aan het middel omhoog. Hans ritste zijn broek open en haalde zijn stijve leuter tevoorschijn.

— Neuk me... ohhhh... jahhhh... neuk me ! klonk haar stem in het donker.

Hij plaatste zijn handen op haar billen en duwde krachtig zijn heupen naar voren. Terwijl ze fantaseerde dat de taxichauffeur van op enige afstand naar hen zat te kijken, spreidde ze haar dijen zo ver mogelijk.

— Harder... harder... ohhh... alsjeblieft... harder !

Keer op keer verdween zijn machtige zwans tussen haar schaamhaar en in haar drijfnatte gleuf. Overspoeld door een beestachtige begeerte, begon hij haar wild en ongekontroleerd te naaien.

— Ohhh... ik voel je zo goed... wat zalig ! murmelde ze. Haar kont wipte en steigerde op het ritme van zijn krachtige stoten mee, terwijl ze kreunde en steunde van genot.

Hans rukte zodanig wild aan haar bloese, dat alle knopen er af vlogen en haar tieten tevoorschijn sprongen. Hij trok aan haar beha, zodat het smalle bandje knapte en begon toen ruw in het malse vlees te knijpen.

— Zuig op mijn tepels, dat maakt me bloedheet ! hijgde Marianne.

Maar hij rukte zich bruusk van haar los.

— Laten we toch maar naar de slaapkamer gaan ! zei hij met een schorre stem. Ik wil je kut likken !

— Geile beer ! lachte ze, terwijl ze hem voorging naar de slaapkamer.

— Ik wil wel weer vertrekken, als je dat liever hebt, plaagde hij haar.

— Helemaal niet ! Als ik nu niet direkt een lekkere, dikke en vooral geile pik tussen mijn benen krijg, kunnen ze me straks nog in een dwangbuis hijsen !

Zodra ze in de slaapkamer kwamen, kleedden ze zich haastig uit. Toen beiden naakt waren, vlogen ze in elkaars armen. Hevig zoenend, lieten ze zich ineengestrengeld op het bed vallen.

— Naai me... ohhh... alsjeblieft... steek die vette lul van je in mijn hete kut ! jammerde Marianne, toen hij met haar kittelaar begon te spelen.

Hans schoof zijn handen onder haar kont en liet ze even door haar bilspleet glijden. Toen stootte hij krachtig toe.

— Ohhh... mijn God... jahhhh ! jammerde Marianne, toen de dikke staak tot aan de wortel in haar poesje verdween.

Woest begon hij haar in een waanzinnig hoog tempo te neuken. Hun gesmoord gekreun en geschreeuw van genot, vermengde zich tot een langgerekt en klagend gejammer.

— Jezus, wat ben jij lekker ! hijgde Mariane. Hij deed haar denken aan een volmaakte neukmachine, die onvermoeibaar en op zalige manier zijn fors uit de kluiten gewassen worst in haar kut dreef. Toen ze zodanig nat tussen de benen werd dat hij net iets té soepel in haar beursje gleed en de wijving niet of nauwelijks meer voelde, liet hij zich bliksemsnel zakken en begroef hij zijn gezicht in haar schoot. Na eerst een paar keer zijn tong met langdurige halen door haar scheur te hebben gehaald, zoog hij zich met zijn lippen aan haar kittelaar vast. Ze kronkelde wild met haar onderlichaam en duwde haar heupen naar voren, om hem nog steviger tegen haar aan te voelen.

— Ga door... ohhh... ga door ! snikte ze opeens. Ze ging klaarkomen. Haar lichaam begon te beven en te schokken en het zweet droop van haar gezicht, toen de eerste golven van het orgasme haar overspoelden.

— Ohhhh... mijn God... ik kom... ohhhh... jahh... ik koommm ! ! !

Ze gilde het uit van genot.

Voordat ze er erg in had, draaide Hans haar snel op de buik en trok haar vervolgens iets omhoog, zodat ze als een hondje voor hem zat.

— Nog voordat ze kon protesteren, zat hij al in haar darmen.

— Ohhh... nee, alsjeblieft ! kermde ze angstig. Niet in mijn

aars !

Maar Hans deed alsof hij haar niet hoorde en begon haar als een wild dier in de kont te neuken. Doordat ze haar spieren angstvallig samentrok, werd zijn pik op een verrukkelijke wijze gemolken. Hij kon zich dan ook niet erg lang beheersen en spoot al na enkele snelle stoten zijn ballen in haar leeg.

— Ohhh... ik spuit, verdomme ! brulde hij luid. Grommend als een wild beest, liet hij zich meedrijven op de woeste golven van zijn spuitkoncert.

Toen hij de laatste druppel uit zijn schokkende paal had geperst, liet hij zich uitgeput op de rug vallen. Marianne vlijde zich tegen hem aan en streek hem liefdevol door de haren.

— Zo, dat was de warming-up ! fluisterde ze heet. Nu gaan we écht beginnen !

Nadat ze hem enkele minuten rust had gegund, liet ze zich tussen zijn behaarde benen inzakken en pakte zijn verslapte neuklat vast.

— Om te beginnen, zal ik hier eerst maar even wat leven in blazen !

Ze kreunde van genoegen, toen de warme homp vlees in haar zuigende mond harder werd. Toen Marianne zodanig ging liggen, dat ze met haar poesje vlak boven zijn gezicht hing en ondertussen als een bezetene aan zijn pik lurkte, vergat Hans alle ellende van de van Dale-zaak. Het enige dat hij op dit moment wenste, hing vlak boven zijn gezicht en hij drukte er grommend van wellust zijn hete lippen tegenaan.

— Jaahhhh... lik mijn kut ! hijgde Marianne, terwijl ze met branderige ogen naar het spleetje in zijn eikel staarde. Er sijpelde een kleverige druppel voorzaad uit, welke direkt door haar werd opgelikt.

Ik lijk wel niet goed bij mijn hoofd ! dacht Hans bij zichzelf, toen hij haar in de fik staande scheur begon uit te lebberen. We zitten tot aan onze nek in de sores, en ik lig hier gewoon een nummertje te maken, net alsof er niets aan de hand is.

— Neem me niet kwalijk ! zei hij opeens. Vind je het goed als ik Belinda even bel ?

Marianne uitte een zucht.

— Mooie minnaar ben jij, zeg ! zei ze teleurgesteld. Maar goed, bel haar maar, anders ben je er toch niet bij met je hoofd !

— Het lijkt wel, alsof je jaloers bent ! zei Hans lachend.

— Welke vrouw zou dat niet zijn, als een man tijdens het vrijen bruusk ophoudt en een andere vrouw gaat bellen, mompelde ze.

Hij draaide snel het nummer van hun kantoor. Er werd echter niet opgenomen. Toen draaide hij haar privé-nummer. Daar werd evenmin afgehaakt.

— Als er maar niets met haar gebeurd is, zei hij nadenkend.

— Maak je nou maar niet ongerust. Belinda kan heus wel voor zichzelf zorgen, antwoordde Marianne.

— Ja, dat is wel zo, maar toch...

Marianne bevochtigde haar lippen met het puntje van haar tong en stak uitnodigend de armen naar hem uit.

— Kom, relax ! fluisterde ze met een hese stem. Ik heb je op dit moment harder nodig dan Belinda, dát verzeker ik je.

Om haar woorden kracht bij te zetten, deed ze haar benen van elkaar, zodat hij recht tegen haar kut aankeek. De gezwollen lellen waren donkerrood van kleur en glinsterden van de smurrie die uit haar poesje droop. Zoveel lekkers kon hij niet weerstaan. Hij liep op het bed af en ging voor haar staan.

— Als je me als een braaf meisje even pijpt, zal ik je daarna helemaal gaar neuken, dát beloof ik je !

Hij was nog niet uitgesproken, of ze had zijn lul al tussen haar lippen genomen.

— Als je nog een keer ophoudt om te telefoneren, vermoord ik je ! fluisterde ze hem glimlachend toe.

— Geen telefoontjes meer, dat beloof ik je bij deze, antwoordde Hans, terwijl hij haar in de mond begon te neuken.

— Ik wil dat je in mijn mond spuit ! fluisterde Marianne zacht, terwijl ze hem met een geile blik in de ogen aankeek.

— Geduld, schatje ! Ik wil eerst nog even in je roompotje roeren, voordat ik klaarkom. Maar ik beloof je, dat als ik ga spuiten, ik dat in je lieve mondje zal doen, okay ?

Al snel waren beide mensen de wereld om hen heen vergeten en gingen ze totaal op in het snel toenemende genot. Hun lichamen deinden dan weer langzaam en dan weer snel op en neer op het ritme van hun paringsdans en het enige geluid dat de stilte verstoorde, was een kakafonie van gehijg, gekreun en opgewonden kreetjes. Na ons de zondvloed ! dacht Hans bij

zichzelf, terwijl hij met een vloeiende beweging zijn dikke lul in haar hitsig lijf dreef.

*
**

— Je raadt nooit wat ik gisteravond ontdekt heb ! zei Belinda, toen haar partner het kantoor binnenliep, enthousiast.

— Het heeft toevallig toch niets met verdovende middelen te maken, is het wel ? voeg Hans glimlachend.

— Hoe weet jij dat ? vroeg Belinda verbaasd.

— Als je eerst even koffie voor me inschenkt, zal ik het je vertellen, antwoordde hIj kalm.

— Zo, vertel me nu eerst maar even hoe het gister met jou is gegaan, zei hij, toen ze een kop koffie voor hem had ingeschonken.

— Nou, zoals je weet, ben ik naar het instituut gegaan. Het lukte me om zonder al teveel problemen binnen te dringen, hoewel er verdacht veel veiligheidspersoneel rondliep. Je had de koppen van die kerels eens moeten zien. Je reinste onderwereld-figuren !

— Dat zou wel eens aardig kunnen kloppen, mompelde Hans. Maar ga verder...

— Toen ik eenmaal binnen was, ben ik op zoek gegaan naar de kluis. Uiteindelijk vond ik die in de kelder van het gebouw. Ik ben bijna een uur lang bezig geweest, voordat ik dat kreng open had. Die kluis was ongeveer zes bij vier meter en stond vol met potjes en dozen. Nou mag je even raden wat er in die potjes zat ?

— Ik ben bang, dat ik het wél weet, zei Hans zacht. Heroïne ?

— Bijna goed, antwoordde Belinda. Nee, er zat pure cocaïne in !

— Dat verbaast me niets, zei Hans somber.

— Kijk, ik heb een potje meegenomen.

Belinda pakte haar handtas en haalde er een glazen potje uit.

Hans deed een beetje van het witte poeder op de palm van zijn hand en likte er aan.

— Geen twijfel mogelijk, zuchtte hij. En nog kwaliteitsspul ook !

— Vertel me nou eens hoe je wist dat er een verdovend

middel in die potjes zat, zei Belinda nieuwsgierig.

Hans vertelde haar in het kort wat er in het restaurant gebeurd was.

— Weet je zeker dat het Kees Molenaar was ? vroeg ze, terwijl het haar wit rond de neus werd.

— Ja, ik weet het zeker !

— Had hij een ietwat kalende lijfwacht bij zich ?

— Ja, dat klopt ! antwoordde hij verbaasd. Hoe weet jij dat ?

— Ik heb een keer een programma over hem op T.V. gezien, antwoordde ze. Het schijnt dat hij het leven van zijn lijfwacht een keer gered heeft. Als dank, heeft hij Molenaar eeuwige trouw gezworen. De man heet Leo en heeft een reputatie, waar de haaien van zouden blozen. Hij wordt van talloze onopgeloste moorden verdacht, maar tot op heden heeft men er geen bewijzen voor kunnen vinden, zodat hij altijd buiten schot is gebleven.

— Ik stel voor dat we ons terugtrekken uit deze zaak, zei Hans, terwijl hij zijn partner strak aankeek.

Belinda reageerde net zoals hij verwacht had.

— Hoe kun je dát nou zeggen ? riep ze verbaasd uit. Eindelijk weten we met wie we te maken hebben en waar het allemaal om gaat, en nu wil je ineens dat we ons terugtrekken ? Ik begrijp je soms écht niet !

— Luister, dat soort jongens is werkelijk tot *alles* in staat ! riep Hans vertwijfeld uit. Begrijp je dan niet, dat het levensgevaarlijk is om hen te dwarsbomen ?

— We hebben van Dale beloofd om zijn dochter op te sporen, en dat zal ik doen ook ! antwoordde Belinda kortaf.

— Dacht je nou werkelijk, dat van Dale niet wist wie er achter die ontvoering zit ? De reden dat ze zijn dochter ontvoerd hebben, is dat hij waarschijnlijk ontdekt heeft dat het instituut als dekmantel wordt gebruikt voor de handel in verdovende middelen. Met of zonder medeweten van de direktie. En dat weet hij heus wel, neem dát maar van mij aan !

— Jij kunt je wat mij betreft rustig terugtrekken, maar ik ga met deze zaak verder tot ze opgelost is ! zei Belinda eigenwijs.

— Maar wat kunnen we nou, in Godsnaam, tegen dat soort zware jongens beginnen ? vroeg Hans wanhopig.

— Om te beginnen, ga ik morgen uitzoeken waar die Leo

woont. Ik vind bij hem thuis vast wel een aanwijzing waar de dochter van van Dale wordt vastgehouden. Tenminste, als zij haar ontvoerd hebben, want dat weten we niet zeker.

— Nou, neem dat maar van mij aan ! zei Hans.

— Nou, wat doe je ? vroeg ze hem. Trek jij je terug, of help je me deze zaak tot een goed einde te brengen ?

— Okay, stijfkop ! zuchtte hij. Ik zal je wel helpen.

— Ik had niet anders van je verwacht ! lachte Belinda. Trouwens, als je me had laten zitten, had je nooit meer met mijn kut mogen spelen !

— Dat is, verdomme, je reinste chantage !

— Dat weet ik, maar het lukt altijd !

— Nou, vertel me maar wat je van plan bent, zuchtte Hans.

— Zodra ik weet waar die Leo woont, zal ik hem met een bezoekje vereren. Wanneer hij natuurlijk niet thuis is, dat spreekt voor zich. Ik kijk daar op mijn gemakje even rond en installeer een zendertje in zijn kamer, zodat we hem af kunnen luisteren. Dat levert vast wel iets op. Zodra we weten waar ze het meisje verborgen houden, proberen we haar te bevrijden. Als dat gelukt is, stappen we naar de politie en overhandigen hen het potje met cocaïne. De rest is hun zaak. Wij hoeven alleen maar met zijn dochter op de proppen te komen. Dat was de afspraak.

— En wat moet ik in de tussentijd doen ? vroeg hij, terwijl hij zich een flink glas whisky inschonk.

— Jij gaat een praatje maken met van Dale, antwoordde Belinda. Je vertelt hem dat we zijn geheim kennen en dat het hoog tijd wordt dat hij open kaart met ons speelt. Probeer uit te vissen of de direktie van het instituut op de hoogte is van Molenaars praktijken. God weet, spelen ze allemaal wel onder één hoedje.

— Dat moet haast wel, beaamde Hans. Hij moet in ieder geval een medeplichtige binnen het bedrijf hebben, dat staat vast.

— Goed, dat is dan afgesproken. Ik ga bij Leo langs en jij bij van Dale !

— Wat ben je van plan ? vroeg hij verbaasd, toen Belinda naar de deur van hun kantoor liep en ze op slot maakte.

— Dat zul je gauw genoeg ontdekken ! fluisterde ze, terwijl

ze de knopen van haar blouse één voor één openmaakte.
— Bedoel je dat we...
— Ja...

De dochter van van Dale was een opvallend knap meisje met een prachtiggevormd lichaam. De felle blik in haar ogen en de lange, ravezwarte haren deden haar op een zigeunerin lijken, maar dan wel een hele aantrekkelijke. Haar volle, sensuele lippen, haar sierlijke, lange hals en ronde schouders leken geschapen om te behagen, terwijl haar brede, wulpse heupen, de stevige, ietwat mollige dijen en haar goedgevormde, lange benen bijna smeekten om gestreeld te worden. Maar het meest viel haar kont op. De billen waren kogelrond en stevig. Ze staken parmantig iets omhoog, terwijl de stevige hammen, wanneer ze liep, heen en weer wiegden. Hoewel ze bepaald niet bang van aard was, had ze in het begin toch een flink aantal angstige uren beleefd. Vooral omdat ze geen idee had, waarom men haar ontvoerd had. Later, toen men haar verteld had wat er aan de hand was, had ze begrepen dat men haar niets zou doen, zolang haar vader zijn medewerking verleende. Dat hij haar leven niet onnodig in de waagschaal zou stellen, daar hoefde ze niet aan te twijfelen.

Verder werd ze goed behandeld en voorzag men haar van alles wat ze wenste. Ook het eten dat ze haar gaven, was bepaald niet slecht. Iedere avond kreeg ze een fles wijn bij het eten. Men had haar een aantal boeken gegeven en een televisietoestel op haar kamer gezet, zodat ze zich niet hoefde te vervelen. Het enige dat ze eigenlijk niet mocht, was de kamer verlaten. Overdag werd ze door een zekere Paul bewaakt. Het was een rustige, ietwat zwijgzame man, waar ze weinig last, maar ook weinig plezier van had.

's Avonds werd ze echter bewaakt door Rudolph, een knappe vent van een jaar of dertig. Hij speelde vaak een partijtje schaak of dronk een glas wijn met haar. Hij was een gezellige prater en hij nam regelmatig allerlei dingetjes voor haar mee, zoals toiletspullen, kleren, en zelfs parfum. Het was vaak zo gezellig, wanneer ze samen waren, dat ze zich er op betrapte dat ze overdag al op haar horloge keek en zich op zijn komst verheugde.

Ook hij scheen zich op hun gedwongen samenzijn te verheugen. Ze wist dat ze hem eigenlijk zou moeten haten, omdat hij deel uitmaakte van de bende die haar vader terroriseerde, maar in luttele dagen was er een hechte band tussen hen ontstaan. Had ze hem maar in andere omstandigheden ontmoet, dan had ze ongetwijfeld van hem kunnen houden.

— Moet je nog iets hebben ? vroeg de man, die haar de hele dag gezelschap had gehouden, of liever gezegd, bewaakt had.

— Nee, dank je. Ik heb niets nodig, antwoordde ze.

— Rudolph zal zo wel komen met je eten. Je zult wel honger hebben.

Ze keek de man van uit haar ooghoeken aan. Hij kwam vrij stug over, maar toch was hij niet kwaad. Ze hoefde maar te kikken en hij haalde het voor haar. Een ruwe bolster en een blanke pit, dacht ze bij zichzelf.

Ongeduldg keek ze op haar horloge. Rudolph kon gelukkig ieder moment opduiken.

— Hoelang houden jullie me nog vast ? vroeg ze de man. Maar deze schudde het hoofd.

— Sorry, meisje. Dat kan ik je echt niet zeggen. Maar troost je, het zal vast niet lang meer duren.

Op dat moment werd er gebeld.

— Dat zal Rudolph zijn, zei de man, terwijl hij naar de voordeur liep om ze open te maken.

— Een goedenavond allemaal ! zei de aantrekkelijk ogende man, die de kamer binnen liep vrolijk.

Nadat hij op fluistertoon even met de andere man had gesproken, wendde hij zich tot het meisje.

— En hoe gaat het vandaag met mijn kleine schoonheid ? informeerde hij lachend. Kijk eens, wat ik voor je heb meegebracht !

Hij haalde een mooie zijden blouse uit een plastic-zak.

— Die is voor jou.

— Ohh... wat een mooie blouse ! riep het knappe meisje, terwijl ze de blouse voor zich uithield om ze goed te bekijken.

— Omdat je deze hele geschiedenis zo moedig verwerkt, zei de man.

De andere man glimlachte.

— Dat is waar, je bent niet alleen een plaatje om te zien,

maar ook heel erg flink.

— Dank je, Paul ! Vooral uit de mond van de zwijgzame man, waardeerde ze het kompliment.

— En ik ? vroeg de andere lachend. Word ik niet bedankt ?

— Ohh, lieve hemel, meneer is jaloers !

Het meisje ging op de tenen staan en gaf hem een zoen.

— Hoewel ik liever had gehad dat jullie me zouden vrijlaten, vind ik het toch lief dat je de blouse voor me gekocht hebt !

— Als het aan mij lag, mocht je vandaag nog naar huis, kleine. Maar Paul en ik hebben alleen maar bevelen uit te voeren, meer niet, zei hij somber.

— Zo is dat, beaamde de andere.

— In ieder geval, bedankt voor de blouse. Ze is heel erg mooi.

— Okay, dan ga ik maar, zei de man, die Paul heette.

— Goed, tot morgen. Ik loop wel even mee naar de deur, antwoordde Rudolph.

— Dag meisje, gedraag je netjes.

— Dag Paul, tot morgen, antwoordde ze lachend. Hij leek haar vader wel.

— Zo, zei Rudolph, toen hij weer in de kamer was, zeg maar wat je vanavond wilt eten !

— Wat heb je allemaal meegebracht ?

— Om je de waarheid te zeggen, had ik het me vanavond makkelijk willen maken door iets eenvoudigs voor ons te bereiden, bekende hij.

— Als je dat wilt, kan ik vanavond voor ons koken, stelde het meisje voor.

— Ik had gehoopt dat je dat zou zeggen ! zei hij lachend.

Het meisje liep naar de drie plastic-zakken, om te kijken wat hij allemaal gekocht had.

— Jezus, dit is genoeg om een heel leger te eten te geven !

— Ik moet toch een beetje goed voor je zorgen, of niet soms ?

Hij liep naar de kast toe en schonk zichzelf een glas whisky in.

— Kan ik iets voor je inschenken ?

— Ja, ik lust wel een glas rode wijn, antwoordde het meisje.

— Ik zal je missen, als dit allemaal achter de rug is, zei hij zacht, toen hij haar het glas wijn overhandigde.

— Ik jou ook...
— Meen je dat ?
— Ja...
— Weet je dat ik me er gewoon op zit te verheugen om hier naar toe te komen, zei hij enigszins verlegen.
— Ik vind het ook leuk, wanneer het zes uur is en ik weet dat je komt, fluisterde het meisje nauwelijks hoorbaar.
Hij stond net op het punt om haar in zijn armen te nemen en haar te kussen, toen ze zich omdraaide en naar de keuken liep.
— Ik ga maar eens koken.
— Ja, dat is goed, zei hij teleurgesteld.
Het meisje, dat aan had gevoeld, dat hij op het punt had gestaan om haar te kussen, begon zwijgzaam de pannen klaar te zetten. Ze wilde niets liever dan dat hij haar kuste, maar op de een of andere manier leek het alsof ze haar vader verraadde, door zich intiem met Rudolph in te laten. Haar hart zei ja, maar haar verstand en haar trouw jegens haar vader zeiden nee.
Voor het eerst verliep de avond stroef en viel er regelmatig een pijnlijke stilte in. Toen ze klaar was met koken en het eten op tafel had gezet, schoof hij zonder iets te zeggen aan.
— Wijn ? voeg hij kortaf.
— Ja, graag.
Zonder een woord te wisselen, aten beiden hun bord leeg.
— Wil je koffie ? vroeg het meisje aarzelend toen ze klaar waren.
— Ja, tenminste, als je het niet erg vindt om er te zetten.
— Natuurlijk niet.
Hij stond op en ging in de stoel tegenover de televisie zitten.
— Bedankt, zei hij, toen ze even later de koffie voor zijn neus deponeerde.
Aangezien hij geen aanstalten maakte om een gesprek te beginnen, pakte ze een boek en begon er gedachtenloos in te lezen. Er verstreken een paar uren, zonder dat hier enige verandering in kwam. Het enige dat haar opviel, was dat hij voor zijn doen erg veel dronk.
Toen het half elf was, had hij bijna een hele fles whisky soldaat gemaakt.
— Ik ga maar eens naar bed, als je het niet erg vindt, zei ze op een bepaald moment, toen duidelijk was dat hij niet meer van

plan was om iets gezelligs met haar te doen.

Ze stond op en wilde naar de kleine kamer lopen waar haar bed stond, toen hij haar bruusk zei om te gaan zitten.

— Wat ? vroeg ze enigszins angstig door de felle gloed in zijn donkere ogen.

— Ga zitten, ik moet met je praten !

Aarzelend liep ze terug naar haar stoel.

— Je bent een verdomd idiote trut !

— Wát ?

— Je hebt me heus wel gehoord, zei hij boos. Je bent een idiote trut !

— Waarom doe je zo naar tegen me ? vroeg ze zacht, terwijl de tranen in haar ogen opwelden.

— Begrijp je dat dan niet ?

— Nee...

— Zie je dan werkelijk niet dat ik van je hou ? vroeg hij kwaad.

Het meisje keek hem met een mengeling van blijdschap en verbijstering aan.

— Maar...

— Niets te maren, ik hou van je en ik dacht dat je ook iets voor me voelde, maar ik heb me klaarblijkelijk vergist !

— Je hebt je niet vergist, fluisterde ze.

— Wat ?

— Je hebt je niet vergist, ik ben ook verliefd op jou...

— Maar, stamelde hij, waarom liep je dan weg toen ik je wilde kussen ?

— Begrijp je dat dan niet, antwoordde het meisje.

— Is het omdat we je hier gevangen houden ?

— Ook, maar ik weet dat je daar niet veel aan kan veranderen, ook al wil je dat. Nee, het gaat om mijn vader...

— Je vader ?

— Ja, mijn vader. Jullie bedreigen hem en jagen hem de stuipen op het lijf door dat van hem af te nemen, wat hem het meest dierbaar is, namelijk mij. Ik weet zeker, dat hij op dit moment doodsangsten uitstaat !

Hij staarde verlegen voor zich uit.

— Ik wou dat ik je nooit ontmoet had, zei ze zacht.

— Ik begrijp het, antwoordde hij terneergeslagen. Morgen

zal ik vragen of iemand anders mijn taak over kan nemen.

— Maar...

— Je zult vanaf morgen geen last meer van mij hebben.

Hij stond op en liep met hangende schouders de kamer uit.

— Rudolph !

Ze sprong van haar stoel op en rende hem achterna. Toen hij zich verbaasd omdraaide, wierp ze zich snikkend in zijn armen.

— Ik wil geen andere, ik wil jou ! riep ze uit, terwijl ze zich aan hem vastklampte.

Hij omhelsde haar, met een tederheid die haar verbaasde.

— Betekent dit dat je ook een beetje van mij houdt ? vroeg hij glimlachend.

— Ja...

Ze keken eluaar een fraktie van een sekonde aan.

Hij zag hoe ze het hoofd naar hem ophief en hoe haar volle, vochtige lippen uitnodigend van elkaar weken. Onstuimig drukte hij zijn mond op die van haar. Het meisje beantwoordde zian kus met een gretigheid, die hem in vuur en vlam zette. Kreunend liet hij zijn tong bij haar naar binnen dringen. Ze klemde zich aan hem vast, alsof ze hem nooit meer los wilde laten.

— Ohhhh... Rudolph ! hijgde ze, toen hij wild ieder plekje van haar lichaam betastte.

— Ohhh... mijn God... ik verlang zo naar je ! fluisterde hij haar in een oor, terwijl hij haar in de nek kuste en haar borsten streelde.

— Wil je met me naar bed ? vroeg ze zacht.

— Ja !

— Laten we dan naar de slaapkamer gaan...

Met tegenzin liet hij haar los.

— Wil je zelf ook ? vroeg hij aarzelend. Ik zou niet willen, dat jij je later schuldig of rot voelt !

— Mallerd, begrijp je dan niet dat ik ook naar jou verlang ?

Ze pakte zijn hand en leidde hem naar de slaapkamer toe. Met koortsachtige ogen keek hij toe, hoe ze zich langzaam uitkleedde.

— Mijn God, wat ben je mooi ! hijgde hij vol bewondering, toen ze als een Griekse Godin naakt voor hem stond.

— Kom, kleed je uit, fluisterde ze met een hese stem.

Nu was het haar beurt om als gebiologeerd toe te kijken hoe hij zich ontkleedde.

— Je bent precies zoals ik verwacht had, zei ze zacht, toen ze zijn naakte, gespierde lijf bekeek.

Hij was goedgebouwd met een brede, behaarde borst en gespierde armen en benen.

— Trek je onderbroek uit, of wilde je die aanhouden ?

Zijn vingers haakten zich achter het elastiek en schoven het broekje over zijn heupen naar beneden. Als een veer sprong zijn stijve lul tevoorschijn.

— Wat 'n mooie ! hijgde het meisje vol ontzag.

Zijn pik stond kaarsrecht en was lelieblank van kleur. Aan het eind van de dikke, geaderde schacht stak zijn eikel als de kop van een stormram naar voren. Hij was hevig gezwollen en lichtpaars van kleur. Uit het pisgat sijpelde een kleverige druppel smurrie.

— Vind je hem écht mooi ? vroeg Rudolph met een hese stem. Hij raakte vreselijk opgewonden door de hongerige manier, waarop het meisje naar zijn stijve worst staarde.

— Ja, hij is mooi ! fluisterde ze blozend.

Zonder zich te haasten, liet hij zijn ogen over haar blote lichaam glijden.

— Alles is even perfekt ! gromde hij, terwijl hij de rondingen bestudeerde, alsof hij ze definitief in zijn geheugen wilde prenten. Langzaam stak hij een hand naar haar uit en betastte het roomwitte vlees van haar stevige, peervormige tieten.

Het meisje sloot de ogen en begon zachtjes te kreunen van verlangen. Hij trok haar bruusk tegen zich aan en kuste haar wild op de mond. Terwijl hij met zijn tong haar lippen van elkaar dwong en bij haar naar binnen drong, pakte hij haar hand en bracht deze naar zijn lul. Haar kleine vingers sloten zich rond de schacht en trokken langzaam de voorhuid op en neer. Tot haar stomme verbazing, leek zijn lul nóg harder en groter te worden.

Een dierlijk gegrom ontsnapte aan zijn keel. Overvallen door hete wellust, kon hij zich niet langer beheersen.

— Ohhh... Lucie... ik verlang zo naar je ! hijgde hij haar in een oor.

— Ik wil je lul in mijn mond voelen...

— Ga op de rand van het bed zitten !

Toen ze dat gedaan had, ging hij vlak voor haar staan. Zijn als een vlaggemast vooruit stekende paal, bevond zich nu vlak voor haar gezicht. Hij zag de gretige blik in haar ogen, toen ze met beide handen zijn dikke zwans naar haar mond bracht en ze tussen haar lippen liet glijden.

— Ohhh... jahhh... zuig op mijn pik ! hijgde hij, enorm opgewonden door het enthousiasme waarmee ze op zijn pik zoog. Het leek wel, alsof ze zijn lul op wilde vreten.

Hij hoorde de smakkende geluidjes en had de grootste moeite om niet spontaan te spuiten. Toen hij naar beneden keek en het verrukkelijke zachte vlees van haar dijen zag, greep hij zuchtend van genot haar tieten vast en begon ze enigszins ruw te kneden. Maar het scheen haar wel te bevallen, want ze hield even op met lurken en keek hem met koortsachtige ogen aan.

— Neem mijn tepels tussen je vingers en draai er aan, dat maakt me bloedgeil ! fluisterde ze heet.

Als een gewillige slaaf begon hij aan de gevoelige spenen te plukken. Toen hij zag dat ze klaar was om te neuken, liet hij zijn lul uit haar mond glippen.

— Kom, ga op het bed liggen... nu wil ik je neuken ! hijgde hij hees.

Ze ging languit op de rug liggen en stak uitnodigend de armen naar hem uit.

— Kom...

Voorzichtig liet hij zich bovenop haar zakken. Hartstochtelijk begon hij haar in de nek, op de schouders en tussen de op en neer deinende tieten te kussen.

— Kus me... ohhh... alsjeblieft... kus me ! hijgde ze opgewonden. Zijn hete lippen op haar gevoelige huid dreven haar langzaam maar zeker tot waanzin.

Hij kwam omhoog en kuste haar onstuimig op de mond. Er leek geen eind aan de vurige tongzoen te komen en beiden raakten flink in ademnood.

— Ik hou van je ! hijgde Lucie, toen ze zich eindelijk van elkaar los hadden gemaakt. Ze snakte naar adem.

— Ik hou ook van jou ! fluisterde Rudolph, terwijl hij een hand tussen haar dijen instak en die in de richting van haar kut liet kruipen. Hij voelde hoe haar benen begonnen te trillen, toen hij haar meest intieme plekje naderde.

— Ohhh... wat zalig ! kreunde het meisje, toen hij met zijn vingertoppen over haar kittelaar begon te wrijven.

Ze was kletsnat tussen de benen en hij gleed dan ook soepel met zijn middelvinger bij haar naar binnen. Lucie duwde haar onderlichaam omhoog en begon wellustig met de billen in het rond te draaien.

— Wil je dat ik je lik ? vroeg hij schor.

— Ja, straks. Maar eerst wil ik je in me voelen...

Toch liet hij zich met zijn hoofd tussen haar opgetrokken benen inzakken.

— Ik zal je een voorproefje geven ! zei hij lachend.

Gulzig haalde hij zijn tong in haar vochtige spleet op en neer.

— Ohhh... nee ! jammerde ze. Als je zo doorgaat, kom ik klaar !

Ze schokte hevig met haar onderlijf. Vooral, toen zijn lippen zich aan haar gevoelige klit vastzogen. Steeds weer flitste het puntje van zijn slangachtige tong over het knobbeltje en de saus droop rijkelijk uit haar kut. Toen hij met zijn tong bij haar naar binnen schoot, moest hij haar stevig bij de heupen vasthouden e haar tegen het matras aandrukken, want ze ging als wild tekeer. Gek van verlangen, greep ze hardhandig zijn haren vast en trok hem omhoog.

— Neuk me... toe... alsjeblieft... laat me niet langer wachten !

Hij ging weer bovenop haar liggen en greep de stam van zijn lul vast. Langzaam haalde hij de zware eikel op en neer in haar drijfnatte spleet. Iedere keer als hij met de machtige kop over haar gevoelige knobbeltje wreef, uitte het meisje onder hem een diepe zucht van genot. Door de geraffineerde manier, waarop hij met haar kutlellen en haar klit stoeide, raakte ze bijna aan de rand van de afgrond. Ze trilde over haar hele lichaam, schokte onbeheerst met haar bekken en boorde met haar billen in het matras. Toen kwakte hij totaal onverwacht, de hele lengte van zijn dikke staak in haar warme holletje.

— Ahhhh... ohhhh... mijn God ! snikte ze totaal verrast.

Ze had nog nooit zoiets lekkers gevoeld, hij vulde haar kompleet op met zijn superdikke pik ! Het leek wel, alsof zijn lul elektrisch geladen was en haar bij iedere stoot onder stroom zette.

— Langzaam... oh... alsjeblieft... langzaam ! hijgde ze, terwijl ze wanhopig vocht om het naderende orgasme nog wat uit te stellen.

Traag haalde hij zijn lul in haar op en neer, om dan echter ineens het tempo hoog op te voeren. Het meisje keek hem met een dierlijke blik in de ogen aan. Haar gezicht had een bijna verbeten uitdrukking.

— Ohhh... schat... neuk me ! hijgde ze wellustig.

In een regelmatig tempo, bewoog hij krachtig de heupen op en neer.

— Vind je het lekker ? vroeg hij zacht, terwijl hij met haar tepels speelde en zijn dikke salami in haar scheur plonsde.

— Ja... ohhh... ja, hét is zalig !

— Wil je dat ik je in de kont neuk ?

— Nee, liever niet ! fluisterde ze.

— Waarom niet ? vroeg hij ietwat teleurgesteld.

— Omdat het pijn doet. Ik vind het gewoon niet prettig.

— Is er iets, dat je wél heel erg opwindend vindt ?

— Ik vind het lekker, als je me als een hondje naait, fluisterde ze verlegen. Daar raak ik altijd bloedgeil van.

— Draai je dan maar om.

Ze ging op de knieën voor hem zitten.

— Jezus, wat 'n lekkere kont ! gromde hij, toen hij haar omhooggestoken billen zag.

Hij greep de twee stevige hammen vast en gleed met zijn tamp haar natte kut binnen.

— Ohhh... jahhhh ! kreunde het meisje. Harder... harder !

Als een wild beest stootte hij toe. Het meisje voelde hoe bij iedere krachtige stoot zijn ballen tegen haar billen aankletsten en begon kreunend met haar kont te draaien.

— Mijn lul wil je sappige kut hebben ! gromde Rudolph. Hij was totaal in de ban van haar kronkelende, blote lijf en had elke zelfbeheersing verloren.

— Jezus, ik moet je hete, geile kut neuken... je spleet likken... je kont naaien... ohhhhh ! ! !

— Naai me ! kermde het meisje, dat zich zwak en weerloos voelde van begeerte.

Ze koncentreerde zich volledig op zijn pompende cilinder en het verrukkelijke gevoel, dat haar poesje in de fik zette.

— Wacht, ik wil dat je op me gaat liggen ! hijgde ze met een rood aangelopen gezicht.

Ze voelde dat ze nu ieder moment klaar kon gaan komen en ze vond het lekker, wanneer ze zijn hele lichaam op het hare kon voelen tijdens haar orgasme. Ze ging snel op de rug liggen en trok hem bovenop haar.

— Oh, mijn God ! keunde ze, toen hij zijn warme, dikke staaf in haar spleet ramde.

— Harder... harder... harder !

— Ik zal je natte kut zo hard naaien, dat je de eerste dagen niet meer normaal kunt lopen ! Ik zal je doen klaarkomen, zoals je nog nooit klaar bent gekomen en mijn zaad op je buik spuiten ! hijgde hij.

— Oh... hou op ! snikte het meisje. Je maakt me nog knetter met je opwindende gepraat !

Haar bezwete lijf schokte van wellust. Haar kutspieren trokken zich samen en ze bereidde zich jammerend voor op het naderende hoogtepunt.

— Neuk me... ohhh... jahhh... neuk mijn geile kutje !

Haar nagels klauwden zich in het vlees van zijn rug en gillend liet ze de orkaanachtige golven van haar orgasme over haar heenspoelen. Ze hoorde Rudolph eveneens schreeuwen en ze greep hem zachtjes bij de ballen. Ze voelde bij iedere straal zaad die hij in haar kutje spoot, zijn spieren samentrekken. Er leek geen eind aan de stroom warme, witte melk te komen en ze had het gevoel alsof ze erin zou verzuipen.

— Ohhh... jahhhh... spuit m'n kut vol met je geile saus ! kermde ze luid.

Weer voelde ze een krachtige straal tegen haar kutwanden aanspatten. Hij moet de ballen van een fokstier hebben, dacht ze, terwijl ze bijna in zwijm viel van genot. Hun lichamen deinden als een rubberbootje op de golven van een woeste zee op en neer. Hun huid glansde van het zweet.

Heel langzaam am de storm van wellust, die hen teisterde, in kracht af. Totaal uitgeput lieten ze zich in elkaars armen vallen. Snakkend naar adem, bleven ze zo bijna tien minuten roerloos liggen.

— Ik hou van je, meisje ! fluisterde Rudolph haar in een oor.

— Ik hou ook van jou ! antwoordde ze zacht.

Ze keek hem van opzij aan en zag hoe hij nadenkend naar het plafond staarde.

— Is er iets ?

— Ik loop al dagen met het plan rond, om samen met jou naar mijn oom in Canada te vluchten, antwoordde hij aarzelend. Daar vinden ze ons nooit.

— Nee, ze zullen je doden. Ik wil niet dat je om mij te beschermen risiko's loopt. Straks zullen ze me heus wel vrij laten !

Rudolph, die zijn baas goed genoeg kende om te weten dat hij nooit een getuige levend achter zou laten, zweeg.

— Kus me !

Hij keek naar haar mooie gezichtje en zag hoe de volle, sensuele lippen glinsterden van het vocht en uitnodigend van elkaar weken. Opnieuw maakte de begeerte zich van hem meester.

— Je bent mooi ! fluisterde hij vol bewondering.

Toen perste hij zijn mond op die van haar.

— Nu mag je me lekker tussen de benen likken ! hijgde ze, toen ze zich van elkaar los hadden gemaakt.

Glimlachend liet hij zich tussen haar opgetrokken benen zakken.

— Hum, het smaakt naar pistache ! lachte hij, nadat hij met een flinke haal zijn tong door haar gevoelige gleuf had gehaald.

— Draai je om, fluisterde ze. Als we dan toch gaan eten, dan lust ik wel wat slagroom !

Algauw overstemde hun gekreun en gesteun het kraken van het enorm op de proef gestelde bed.

Belinda was zonder al teveel problemen in Leo's woning binnen gedrongen, door aan de achterkant van het huis een ruitje in te slaan. Nadat ze zich ervan overtuigd had dat er geen alarminstallatie was aangebracht, opende ze de deur en begon met het systematisch doorzoeken van de kamers.

De woning was een typische vrijgezellenflat. De keuken zag er uit alsof er een ware veldslag plaats had gevonden en overal lagen vuile kleren op de grond. De ruimte bestond uit een grote, l-vormige zitkamer, een badkamer en twee slaapkamers.

Nadat Belinda alle kamers aan een grondig onderzoek had

onderworpen, maar helaas niets had gevonden dat enig verband scheen te houden met de ontvoering van van Dale's dochter, besloot ze voor alle zekerheid een zendertje in het telefoontoestel te verstoppen. Ze draaide de dop van het spreekgedeelte los en bevestigde het minuscule afluisterapparaatje. Vervolgens draaide ze de dop er weer op.

Ze was daar net mee klaar, toen ze iemand een sleutel in de voordeur hoorde steken. Snel verborg ze zich in de slaapkamer, onder het bed. Aan de stemmen te oordelen, waren het twee mannen die binnen waren gekomen.

— Ik voel er niets voor om dat kind te mollen ! hoorde Belinda een van de mannen zeggen. Ze vermoedde dat hij het over de dochter van van Dale had.

— Als ik jou was, zou ik me maar koest houden en de orders van de baas opvolgen, waaschuwde de andere hem. Zoniet krijg je nog hoofdpijn van al dat gepieker !

Ineens was het verdacht stil. Hadden de twee mannen iets ontdekt ? Ze leken iets te zoeken.

De deur van de slaapkamer werd opengegooid en Belinda zag twee paar benen voor het bed staan.

— Kijk in de kast !

Een van de mannen trok de deur van de kast open.

— Niemand !

— Het bed... kijk onder het bed !

Belinda dacht dat ze het bestierf, toen een lelijke, vierkante kop onder het bed gluurde en haar recht in het gezicht keek.

— Asjemenou, grijnsde de man. Een teefje !

De andere richtte zijn revolver op het bed.

— Kom maar tevoorschijn, schat. Maar geen geintjes, want mijn proppeschieter zou wel eens af kunnen gaan.

Lijkbleek kwam Belinda onder het bed vandaan. Ze vervloekte zichzelf dat ze geen wapens had meegenomen. Zelfs haar werpmes had ze niet bij zich, omdat ze geen moeilijkheden had verwacht.

— Wat moet je daar onder het bed, schoonheid ? vroeg de grootste van de twee mannen. Hij ging met zijn kolossale lijf vlak voor haar staan en liet zijn hand heel zacht over haar rechtertiet glijden.

Belinda antwoordde niet.

— Mee naar de zitkamer, jij ! kommandeerde de man, die door de andere Maarten werd genoemd. Hij had waarschijnlijk de leiding, want de andere gehoorzaamde hem blindelings, toen hij hem opdroeg om Leo op te bellen. Belinda werd ruw bij de haren gegrepen en naar de zitkamer gesleurd.

— Auwhhhh ! riep ze kwaad uit. Kan dat niet wat zachter ?

— Smoel dicht ! beet de man haar toe.

In de zitkamer duwde hij haar in een stoel en hield haar scherp in de gaten.

— En ? vroeg hij, toen zijn partner weer terug was.

— Hij laat het helemaal aan ons over, antwoordde de man. We moeten er achter zien te komen, wat de schoonheid in zijn appartement aan het uitspoken was. Daarna moeten we haar dumpen.

— Moeten we haar dumpen ? vroeg de andere stomverbaasd.

— Ja. Het is zonde van zo'n mooie meid, maar dat is wat Leo zei.

Hij wendde zich tot Belinda en keek haar grijnzend aan.

— Je hebt net de verkeerde woning uitgezocht, schat. Ik vrees dat dit je laatste kraakje was !

— Nou, vertel op ! zei de grootste van de twee. Wat deed je hier ?

— Wat denk je dat ik aan het doen was ? vroeg Belinda hatelijk. Ze wist dat ze de beste kans maakte, als de twee mannen de indruk kregen dat ze een ordinaire dievegge was.

De man verkocht haar een harde klap in het gezicht.

— Niet te brutaal, schat. Daar hou ik niet van ! Als je braaf antwoord geeft, kom je er misschien toch nog goed af, wie weet.

— Okay, zuchtte Belinda. Ik kwam de tent leeghalen.

De man, die haar de klap had gegeven leek haar te geloven, maar zijn partner keek haar argwanend aan.

— Er was anders niets klaargezet om mee te nemen ! zei hij langzaam.

— Ik was net binnen, toen jullie kwamen, zei ze snel. Ik heb de tijd niet gehad om spullen klaar te zetten. Zijn jullie van de politie ? vroeg ze met gespeelde angst.

De mannen begonnen te lachen.

— Niet bepaald, schatje ! antwoordde de grootste van de twee.

Toen wendde hij zich tot zijn partner.

— Kom, we kunnen beter geen risiko nemen. Laten we haar maar dumpen.

— Jezus, Maarten ! fluisterde de andere nerveus. Dat kind is gewoon een kruimeldief, meer niet ! Laat dat mens toch lopen !

Maar zijn maat was niet te vermurwen.

— We kunnen maar beter doen wat Leo zegt, anders liggen we straks zélf op de bodem van de rivier, zei hij kortaf.

— Waar brengen we haar naar toe ?

— Naar het Paradijs, daar is het lekker rustig.

Belinda trok wit weg in haar gezicht.

Het Paradijs was een stortplaats voor vuilnis. Men noemde het gekscherend het Paradijs, omdat het er zo verschrikkelijk stonk en het terrein er vergeven was van de ratten. Het was niet moeilijk om te raden, waarom ze haar naar zo'n afgelegen plek wilden rijden. Die schoften gingen haar vermoorden ! Het klamme zweet brak haar uit.

— Kom, dan gaan we ! zei de man, die Maarten heette.

Maar zijn partner bleef zitten en keek Belinda met een vreemde gloed in de ogen aan.

— Waarom zo'n haast ? vroeg hij zacht. We hebben alle tijd.

Hij draaide zich om naar zijn partner.

— Waarom spelen we eerst niet een beetje met haar, voordat we ons van haar ontmaken ?

— Jezus, jij kan ook maar aan één ding denken ! vloekte de andere. Je zou het nog met je eigen moeder doen, als het moest !

— Geef toe, dat ze een lekker lijf heeft, protesteerde de man, die zich had voorgenomen om zich met Belinda te amuseren.

— Laten we nou maar gaan, zei de grootste van de twee mannen geïrriteerd. Het was al erg genoeg dat ze haar moesten opruimen. En om haar nou ook nog even te verkrachten, dat ging hem toch te ver.

Zijn partner glimlachte vals.

— Ik weet wel, hoe ik je op andere gedachten kan brengen !

Hij richtte zijn revolver op Belinda.

— Opstaan, jij !

Aarzelend ging Belinda staan.

— Mijn vriend hier heeft een beetje hulp nodig om warm te lopen. Daar ga jij hem mee helpen !

— Hoe bedoel je ? stotterde ze.

— Maak zijn gulp open en haal zijn pik eruit ! zei de man rustig.

— Ohh... nee... alsjeblieft ! fluisterde Belinda wanhopig. Ze had zichzelf goed in nesten gewerkt !

— Kop houden ! blafte de man. Ik tel tot drie. Als je zijn pik dan nog niet in je handen hebt, moet ik je helaas pijn doen, schat !

De andere man wachtte met spanning af, of ze zijn gulp inderdaad open zou maken. Belinda deed een stap naar voren en bleef vlak voor hem staan. Ze keek hem met betraande ogen aan.

— Alsjeblieft... ik smeek jullie... laat me gaan !

— Een... twee...

Met trillende vingers trok Belinda het metalen lipje van de man z'n rits naar beneden.

— Kom op, meid. Vis zijn pik op, en snel een beetje !

Ze schoof de voorkant van de onderbroek naar beneden en tastte naar zijn lul. Die was slap en voelde warm aan.

— Dat is beter ! lachte de man met de revolver, toen ze de lul van zijn partner in haar hand hield.

— Op je knieën, schat. En hap hem maar eens lekker in je mond op !

— Ohhh... mijn God... nee ! jammerde Belinda.

De man richtte zijn wapen op haar hoofd.

— Pijp 'm !

Verlamd van angst, staarde ze hem aan.

— Een... twee...

Snikkend zakte ze door de knieën...

Ze zag de penis, die zich vlak voor haar gezicht bevond, gestadig zwellen. Met trillende vingers pakte ze de stam vast. Toen liet ze de paarsachtige eikel tussen haar lippen glijden.

— Wat moet dát voorstellen ? hoorde ze de man, die voor haar stond, hijgen. Zuigen, teef !

Kreunend van ellende, begon ze zijn lul af te zuigen. Ze voelde het vlees in haar zuigende mond harder en harder worden, tot zijn pik zo stijf stond als een paal.

— Lik m'n ballen !

Aarzelend deed ze wat hij zei.

Van uit haar ooghoeken, schatte Belinda de afstand tot de deur. Haar enige kans om dit hachelijke avontuur te overleven, was te proberen om aan haar belagers te ontsnappen. Het was uiteraard duidelijk, dat de twee gangsters haar wilden verkrachten. De gedachte dat die twee smeerlappen hun lul in haar poesje zouden steken, maakte haar onpasselijk. Toch was ze ook bevreesd voor haar eigen reaktie, want ze kende zichzelf maar al te best. Ze wist uit ervaring dat er maar weinig voor nodig was om haar lichaam te doen ontwaken. Ze hield ervan om een man te pijpen en de lul in haar mond smaakte niet anders dan al die andere lullen, waar ze op gezogen had. Ze voelde het weke vlees in haar mond gestadig zwellen. Toen zijn pik de volle omvang had bereikt en met de eikel de achterkant van haar keel raakte, liepen de rillingen haar over de rug. Normaal gesproken, raakte ze altijd super-geil wanneer ze een lul in haar mond geschoven kreeg om er op te sabbelen. Dit keer hoopte ze echter vurig dat ze haar lijf onder kontrole zou weten te houden, want die schoften mochten absoluut niet de indruk krijgen dat ze genoot van hun perverse handelingen. Toch moest ze er voor waken hen niet woedend te maken, want ze waren in staat om haar ter plekke te vermoorden ! Nee, het leek haar het beste toe om tijd te winnen... Weer keek ze van uit haar ooghoeken naar de deur. Ze deed alsof ze overeind wilde komen, om de man op zijn mond te kussen. Toen, totaal onverwacht, vloog ze als een pijl in de richting van de deur.

— Grijp haar, verdomme ! brulde de man, op wiens lul ze had gezogen. Hij kon zelf geen pas verzetten, omdat zijn broek tot op de enkels was afgezakt. Zijn partner vloog Belinda als een dolle stier achterna.

— Kip, ik heb je ! lachte hij, toen hij haar bij de voordeur te pakken kreeg. Hij greep haar ruw bij de haren en sleepte haar achter zich aan naar de zitkamer.

— Bevalt mijn worst je niet, schat ? vroeg zijn partner vals.

Hij stond wijdbeens voor haar en hield tot haar grote schrik een groot mes in zijn hand.

— Leg haar languit op de grond en hou haar stevig vast !

Ze werd ruw tegen de grond gewerkt en voelde hoe twee grote knuisten zich als bankschroeven rond haar polsen sloten. Mocht Belinda zich betrekkelijk veilig gevoeld hebben voor hun brutaal

tastende handen, omdat ze gelukkig een lange broek droeg, inplaats van een rok, dan was ze al snel een illusie armer. De man met het mes, die aan haar voeten zat, begon op zijn dooie gemak haar broek in de volle lengte door te snijden.

— We zullen die sappige pruim van jou eens blootleggen, gromde hij wellustig. Zijn partner hield haar ondertussen tegen de grond gedrukt en keek grijnzend toe.

— Zo schat, dat is één ! zei de man, toen hij de komplete rechterpijp van haar broek door had gesneden en haar been bloot kwam te liggen. Hij gleed met zijn hand over haar enkel, in de richting van haar bovenbeen.

— Net slecht, gijnsde hij, terwijl hij het roomwitte vlees van haar dij kneedde. Toen begon hij aan de andere broekspijp.

Belinda probeerde hem woedend te schoppen. Het enige resultaat was dat ze een flinke klap kreeg van zijn partner.

— Luister, zus ! siste hij. Ik laat je polsen los, maar als jij je niet rustig houdt, moet ik dat mooie gezichtje van je beschadigen, en dát zou zonde zijn, nietwaar ?

Ze zag aan de koude blik in zijn ogen, dat hij niet zou aarzelen om zijn dreigement waar te maken. Doodsbang knikte ze met haar hoofd.

— Mooi zo ! grijnsde hij. Wees maar niet bang. We zullen heel erg lief voor je zijn. Ik heb een lekkere, dikke staak tussen mijn benen hangen, die precies in jouw spaarpotje past !

Op dat moment viel de tweede broekspijp van haar af. De man, die aan haar voeten zat, floot bewonderend van tussen de tanden, toen hij de stuk gesneden broek van haar aftrok en Belinda's prachtig gevormde, lange benen zag. Met koortsachtige ogen staarde hij naar haar slipje. Toen bracht hij grommend van begeerte zijn mes naar voren.

— Ohhh... nee... alsjeblieft... nee ! stamelde Belinda angstig, toen hij het elastiek van haar broekje doorsneed en zodoende het laatste stukje bescherming tegen hun kwijlende blikken van haar af viel.

Toen de man, die haar slipje zo rigoreus had verwijderd, met haar kutlellen begon te spelen, wilde ze woedend protesteren, maar ze bedacht zich direkt, toen zijn partner dreigend een hand ophief.

— Rustig, schatje ! waarschuwde hij haar.

Wanhopig sloot ze de ogen. Ze kon niet langer aanzien, hoe beide mannen naar haar kut staarden. Opeens voelde ze een paar warme lippen, die op haar mond werden geperst.

Ze vocht als een tijgerin om de tong, die haar mond probeerde binnen te dringen, tegen te houden. Langzaam maar zeker, werden haar lippen echter van elkaar gedrukt. De hongerige mond zoog alle kracht uit haar en ze voelde hoe de vurige tong haar mond opvulde. De man liet, terwijl hij haar onstuimig kuste, zijn hand over de knopen van haar blouse gaan. Een voor een maakte hij ze open.

— Uhgmmmmm ! kreunde ze wanhopig, toen de warmte van zijn hand op haar blote huid brandde. Langzaam zocht de hand zijn weg naar boven. Vingers morrelden gehaast aan het sluitinkje van haar behaatje. De sluiting zat aan de voorkant en was makkelijk open te maken. Het duurde dan ook niet lang, voordat de cups van haar volle tetters vielen. Brutaal begon de man het vlees van haar tieten te kneden. Voor het eerst in haar leven, vervloekte Belinda het feit dat ze zulke gevoelige prammen had. Haar tepels stonden in recordtijd hard en stijf. Precies op hetzelfde moment dat zijn mond zich aan haar tepels vastzoog, drukte de man aan haar voeten zijn hete lippen tegen haar poesje aan.

— Ohhhhh... nee... neee ! jammerde Belinda, toen hij als een wilde haar spleet uit begon te slobberen.

Of ze nu wilde of niet, de smurrie droop al snel uit haar scheur. Ze voelde tranen van woede opwellen, toen ze merkte dat haar lijf tegen haar wil in begon te reageren op de wilde massage van haar borsten en poesje. Haar uiers leken wel twee grote meloenen en de gezollen tepels priemden recht vooruit. Langzaam brak het gezuig op haar kittelaar haar weerstand en na enige tijd probeerde ze het hoofd niet langer weg te draaien en opende ze zelfs vrijwillig de lippen om de opdringende tong te ontvangen. De manier, waarop ze ineens op zijn kus reageerde, verraste de man op aangename wijze en opnieuw begon hij hardhandig het vlees van haar tieten te kneden.

De man, die zich tussen haar benen in had genesteld, had haar bij de enkels vastgepakt en haar benen iets omhoog getrokken, zodat hij beter bij haar half openstaande kut kon komen met zijn mond. Keer op keer, liet hij zijn slangachtige tong in haar gleuf

op en neer gaan. Evenmin vergat hij de gevoelige klit.

— Jezus, wat 'n hete bliksem ! hijgde de man, die haar tetters kuste en kneedde, toen hij zag hoe haar lichaam sidderde van genot.

Ze draaide met de billen en wreef met haar in brand staande kutje tegen de mond van de man die haar likte.

— Zeg op, teef ! gromde zijn partner heet. Ben je geil of niet ?

Belinda bloosde, maar antwoordde niet.

Alsof ze het hadden afgesproken, hielden beide mannen op met hun heerlijke aktiviteiten.

Belinda dacht dat ze knetter werd, nu ze geen handen, geen lippen en geen tong meer voelde. Teleurgesteld duwde ze haar schoot naar voren.

— Nou, zeg op ! Ben je geil ? vroeg de man weer.

— Ohhhh... jahhhh... ga door ! fluisterde Belinda, terwijl haar hand de gulp van de man naast haar openmaakte.

— Krijg de pest ! riep de man verbaasd uit, toen ze zijn lul opviste. Ze heeft het, verdomme, nóg harder nodig dan wij !

— Nou, dat is echt geen probleem ! lachte zijn kameraad.

Hij schopte zijn broek uit en liet zich tussen haar benen inzakken. Met één vloeiende beweging, ramde hij zijn stijve lul in haar flamoes. Toen hij er tot aan de ballen inzat, bleef hij even doodstil liggen, om vervolgens als een wild dier in haar op en neer te wippen.

Belinda kreunde luidruchtig en haar mond zocht die van de man naast haar. Deze kuste haar hartstochtelijk en plukte met zijn vingers aan haar tepels.

— Laten we even van plaats ruilen ! hijgde hij na enkele minuten tegen zijn partner, die in een razendhoog tempo zijn leuter in haar spleet dreef.

Met duidelijke tegenzin, maakte de man plaats voor zijn maat. De man, die zich nu tussen haar benen installeerde, had een veel dikkere worst dan zijn partner en vooral de eikel viel op door zijn enorme afmetingen. Heel even leek het er op, dat het hem niet zou lukken om hem in haar poesje te werken, maar nadat hij haar glibberige kutlellen op pijnlijke wijze van elkaar had gerukt, drong zijn dikke paal toch naar binnen. Belinda voelde zich kompleet opgevuld met keihard lulvlees, en het bezorgde

haar een intens genot.

Belinda leek helemaal vergeten te zijn dat de mannen haar aan het verkrachten waren en dat ze haar na afloop wilden vermoorden. Ze viel in een draaikolk van hete wellust. In haar hele leven was ze nog nooit zo verschrikkelijk geil geweest. Ze was in staat om binnen de sekonde klaar te komen, als ze zich liet gaan. Haar gekreun werd met de minuut luidruchtiger en de manier waarop ze met haar onderlichaam kronkelde en zijn stoten opving, maakte duidelijk dat ze met volle teugen genoot van de pompende stamper tussen haar benen.

— Ohhhhhh... nee... ohhhh... mijn God ! kermde ze, toen hij steeds sneller zijn fors uitgevallen zwans in haar poesje dreef.

— Leg haar op een zij ! gromde de man, die werkeloos moest toekijken, hoe zijn maat beslag op haar kut legde.

Met duidelijke tegenzin trok zijn partner zijn lul uit haar scheur en draaide Belinda op een zij.

— Zo, nu zal ik hem eens lekker in je kont steken ! fluisterde zijn partner, terwijl hij zich van achter tegen haar aandrukte. Hij had zich razendsnel van zijn kleren ontmaakt en Belinda voelde zijn blote huid tegen de hare branden.

Zijn partner ging languit voor haar liggen en klampte zich eveneens aan haar vast, zodat ze haar als het ware in een sandwich namen.

Overal voelde ze strelende, plukkende en knedende vingers. Ze werd bij haar rechterenkel gepakt en haar been werd omhoog getrokken, zodat de man zonder problemen zijn lul in haar spleet kon werken. In een traag tempo, begon hij zijn pik op en neer te halen. Ineens voelde ze hoe de andere man met zijn vingers de rand van haar anus bevochtigde.

— Ohhh... nee... alsjeblieft ! protesteerde ze angstig. Maar zijn enige reaktie was een hatelijk gelach.

— Wat nou, nee ? fluisterde hij haar in een oor. Je bent net zo geil als boter en vindt het vast heel erg lekker om tegelijkertijd een lul in je kut en een lul in je kont te voelen, of niet soms ?

— Nee !

Haar lichaam verstijfde, toen hij zijn vinger in haar bruine gaatje perste. Nadat hij hem een paar keer in en uit had laten glijden, trok hij zich terug, maar alleen om zijn vinger plaats te

laten maken voor zijn harde pik.

— Alsjeblieft... niet doen ! hijgde Belinda, toen ze de stompe eikel tegen haar delicate opening aan voelde porren. Haar aars werd pijnlijk opgerekt, maar de man trok zich niets aan van haar klagelijke gejammer en duwde door. Stukje voor stukje verdween zijn lul in haar darmen.

Zijn maat werd zo verschrikkelijk opgewonden door haar vertrokken gezicht, dat hij zijn leuter steeds sneller in haar poesje op en neer haalde. De man, die nu tot aan zijn ballen in haar aars zat, paste zich aan het tempo van zijn partner aan en bijna synchroon haalden zij hun stijve worsten op en neer. Belinda had nog nooit zoiets sensationeels meegemaakt en de pijn die ze eerst voelde, maakte al snel plaats voor een onbeschrijfelijk genot. De smurrie stroomde uit haar kut en de soppende geluiden die de pompende lul veroorzaakte, was duidelijk boven hun gezamenlijke gehijg uit te horen.

Voor de eerste keer liet ze haar handen over het lichaam van de man voor haar glijden. Ze kreunde wellustig, toen ze de hardheid van zijn gespierde billen voelde. Billen waren het eerste, waar Belinda op lette als ze een man zag. Als een man een stevige kont had, werd ze soms al spontaan nat tussen de benen. En eerlijk was eerlijk, de schoft *had* verdomd lekkere billen !

Zijn overhemd was op één knoopje na geopend en ze keek tegen een donkerbruine tepel aan. Ze nam zijn tepel in haar mond en begon er zachtjes op te zuigen. De man begon voldaan te grommen en aan zijn gehijg te oordelen, kon hij ieder moment klaarkomen. Net als zijzelf trouwens, want de eerste golven van haar orgasme kwamen er al aanrollen.

— Ohhhh... verdomme... ik ga zó spuiten ! hijgde de man, die haar spleet met zijn heerlijke, dikke pik teisterde.

— Wacht nog even, dan spuiten we ons tegelijkertijd in die teef leeg ! antwoordde zijn partner hijgend. Ook zijn ademhaling ging verdacht snel.

Maar Belinda was hen vóór. Luid gillend en trillend over haar hele lichaam kwam ze klaar. Haar wellustige snikken en het wilde gekronkel van haar bezwete lijf was teveel voor de twee mannen. Bijna gelijktijdig spoten zij hun zaad in haar gaatjes.

— Ohhhh... jahhhh... spuit me vol ! hijgde Belinda als wild

van genot, toen ze het warme zaad tegen haar baarmoeder en ingewanden aan voelde spetteren. Haar eigen orgasme was nog steeds aan de gang en er leek gewoon geen eind aan te komen.

— Ohh... ohhhh... ohhhh ! jammerde ze luidruchtig. Ze leek helemaal vergeten te zijn dat ze klaar werd geneukt door twee gangsters, die haar waarschijnlijk na afloop zouden vermoorden. Het enige dat haar gedachten beheerste, was het alles overrompelende genot. Golf na golf overspoelde haar kronkelende en zwetende lichaam. Uitgeput lieten de twee mannen zich achterover vallen.

— Wat 'n lekkere kut heeft die teef ! hijgde de grootste van de twee.

— Ja, het is verdomd jammer dat we haar moeten opruimen, zuchtte de andere.

Toen ze de mannen zo hoorde praten, stond Belinda ineens weer met beide voeten in de realiteit.

— Jullie kunnen me toch gewoon laten gaan en tegen je baas zeggen dat ik dood ben ! probeerde ze de mannen over te halen.

— Sorry, schat, ik zou je graag helpen, maar het kan helaas niet, antwoordde een van de mannen. Het zou ons onze eigen nek kosten. Belinda wist dat ze geen genade van de twee gangsters hoefde te verwachten. Ze hadden hun lolletje gehad en gingen weer over tot de orde van de dag.

— Ik moet naar het toilet, fluisterde ze nauwelijks hoorbaar.

— Dat is goed, maar ik ga wel met je mee, schat ! lachte de man, die Maarten heette. Voor het geval je het in je mooie hersentjes zou halen om te vluchten.

Hij stond op om haar naar de badkamer te begeleiden.

— Dat is niet mis ! glimlachte hij, toen er zowel uit haar poesje als uit haar kont een golf sperma stroomde en langs haar dijen naar beneden sijpelde.

Op dat moment vloog de deur van de kamer open.

— Handen omhoog, en snel een beetje !

Verbijsterd keken de twee mannen naar de man in de deuropening, die een revolver op hen gericht hield. De harde trek op zijn gezicht maakte duidelijk, dat hij niet zou aarzelen om het wapen te gebruiken.

— Hans ! riep Belinda uit.

De manier waarop haar partner haar aankeek, deed haar

blozen.

— Vooruit, kleed je aan, dan gaan we weg, zei hij koel. We praten in de auto wel verder.

— Ach, meneer is boos, omdat we zijn vriendinnetje geneukt hebben ! zei de grootste van de twee mannen boosaardig.

— Als je iets eerder was gekomen, had je haar kunnen horen gillen, toen ze klaarkwam ! lachte zijn maat met een gemene grijns op het gezicht.

Hans was met een flinke sprong bij hem.

Met een enorme klap belandde de metalen kolf van de revolver op zijn kaak. Toen drukte hij het wapen tussen de ogen van zijn vriend en haalde de veiligheidspal over.

— Nog méér praatjes, slijmerd ? klonk zijn stem koud.

De man, die dacht dat zijn laatste uurtje had geslagen, kneep van angst de ogen dicht. Hans schopte hem keihard in het kruis.

— Laat ik niet merken, dat jullie proberen om ons te volgen ! zei hij dreigend.

Hij pakte Belinda, die gekleed in een kamerjas van Leo op hem wachtte, bij een arm en duwde haar in de richting van de deur.

— Kom, we gaan !

— Ik krijg je nog wel, makker ! riep een van de mannen hem na, toen ze de deur uitliepen.

— Snel, de auto staat iets verderop !

Enkele voorbijgangers keken Belinda verbaasd na, toen ze gekleed in de kamerjas voorbij kwam rennen.

— Had je verdomme niets anders aan kunnen trekken ? hijgde Hans. Iedereen kijkt naar ons !

— Die schoften hebben mijn broek aan flarden gesneden. Ik kon moeilijk in mijn blote billen de straat op ! antwoordde ze boos.

Even later reden ze met gierende banden weg.

— Jezus, wat ben ik blij dat je gekomen bent, zuchtte Belinda, toen ze zeker wisten dat niemand hen gevolgd had en hij de auto even parkeerde om een sigaret te roken, teneinde hun zenuwen te kalmeren.

— Ik hoop dat je nu eindelijk eens in wilt zien met wie we te maken hebben, zei Hans koel. Als ik er niet geweest was, lag je nu waarschijnlijk ergens langs de kant van de weg.

— Hoe wist je eigenlijk dat ik hulp nodig had ? vroeg Belinda zacht.

— Nadat ik met van Dale had gesproken besloot ik om hem de rest van de dag te schaduwen, omdat ik vermoedde dat hij kontakt op zou nemen met Molenaar. Je mag God op je blote knieën danken dat we zijn telefoon hebben afgetapt. Van Dale belde toen ik weg was inderdaad Molenaar op om zich er van te vergewissen dat zijn dochter nog in leven is. Molenaar stuurde vervolgens zijn lijfwacht Leo naar van Dale toe met een gescheven briefje van zijn dochter. Daar werd hij door de twee gangsters gebeld met de mededeling dat ze jou in zijn flat hadden aangetroffen. Je mag dus van geluk spreken dat ik de telefoon van van Dale op dat moment in de auto afluisterde. Hij was vrij duidelijk tegen de gangsters. Hun opdracht was simpelweg om zich van je te ontdoen, met andere woorden om je in koele bloede te vermoorden. Goddank kwam ik op tijd om dat te voorkomen. Het spijt me overigens, dat ik niet eerder ben gekomen zei hij zacht, doelend op het feit dat de twee mannen haar verkracht hadden.

— Ja, het was vreselijk, mompelde Belinda.

— Ja, dat zal wel ! zei hij sarcastisch.

Belinda voelde het schaamrood naar haar kaken stijgen. Ze wist dat het hem niet ontgaan kon zijn dat de wilde neukpartij haar wel degelijk had opgewonden.

— Ik kon er niets aan doen ! fluisterde ze, terwijl haar ogen vochtig werden. Mijn lichaam reageerde geheel buiten mijn wil om op hun tastende en voelende handen. Ik walgde van me zelf, maar hoezeer ik er ook tegen vocht, ik kon het niet tegen houden. Mijn god... ik schaam me zo !

Ze begon zachtjes te huilen.

Hans die medelijden met zijn partner kreeg, sloeg zijn arm troostend om haar heen.

— Rustig nu maar, het is allemaal voorbij ! Wees blij dat je nog in leven bent.

— Je vindt me nu vast een ordinaire slet ! snikte Belinda.

— Ben je gek, ik begrijp je heus wel, antwoordde hij vriendelijk. Maak je nou maar niet zo druk, want ik zal mijn mening over jou heus niet door zo'n gebeurtenis veranderen.

— Bedankt ! fluisterde Belinda. Je weet niet hoe belangrijk

dat voor me is.

— Zodra we deze zaak hebben opgelost, ga je er maar eens een weekje tussen uit. Dat zal je goed doen.

— Hoe verliep dat gesprek met van Dale ? vroeg ze, terwijl ze haar tranen met de mouw van de kamerjas droogde.

— Hij was, zoals we reeds vermoedden, inderdaad op de hoogte van de cocaïne in de kluis. Molenaar heeft eerst zijn dochter ontvoerd en hem vervolgens opgebeld met de mededeling dat hij haar nooit meer levend terug zou zien, als hij niet zou meewerken. Het blijkt dat het instituut regelmatig scheepsladingen vol met glazen potjes naar het buitenland stuurt voor nader onderzoek. Omdat er op het eerste gezicht geen enkel onderscheid te maken is tussen de chemicalieën in de ene helft van de potten en de cocaïne in de andere helft, passeerde het gevaarlijke spul zonder al te veel problemen de grenzen. Het instituut was dus een ideale dekmantel voor Molenaar en zijn kornuiten. Van Dale is overigens de enige in het instituut, die hiervan op de hoogte is. De rest van het personeel gaat vrijuit.

— Maar waarom heeft van Dale ons dan benaderd ? vroeg Belinda verbaasd.

— Hij was te bang om naar de politie te stappen, antwoordde Hans. Hij hoopte dat wij zijn dochter op zouden kunnen sporen. Pas als hij zeker weet dat zijn dochter veilig is, is hij van plan om naar de politie te stappen.

— Je kunt het de man niet kwalijk nemen. Ik zou in zijn plaats precies hetzelfde doen.

— Maar nu komt het goede nieuws. Ik heb een gesprek tussen Leo en Molenaar afgeluisterd. Leo had het over het meisje en hij was zo dom om het adres te noemen, waar ze haar vast houden. Ik weet waar ze is.

— Je bent een genie ! riep Belinda verheugd uit. En wat nu ?

— Ik stel voor dat we nu naar jouw huis gaan en een flinke borrel drinken. Morgen zullen we proberen om het meisje te bevrijden. Aangezien ze het appartement ongetwijfeld goed zullen bewaken, stel ik voor dat we het overdag proberen, dan verwachten ze vast geen problemen.

— Op naar mijn huis ! riep Belinda enthousiast uit. Ze voelde zich gelijk een stuk beter.

Belinda moest bijna een half uur wachten, voordat inspecteur Lucassen haar kwam halen. Ze was witheet van woede.

— Neem me niet kwalijk, dat ik je zo lang heb laten wachten, maar er zijn in de laatste twee uur drie gewapende overvallen gepleegd, waarbij vier onschuldige mensen zijn omgekomen. Je begrijpt dat dit een enorme drukte met zich mee brengt.

Met een verbeten trek op haar gezicht volgde Belinda hem naar zijn kantoor.

— Dat was een aardige en vooral bloederige rommel, die je daar voor ons hebt achter gelaten, zei hij kalm, terwijl hij haar gebaarde om plaats te nemen.

— Vertel mij wat, ik zat er verdomme middenin !

— Nou, rustig nou maar. Ik begrijp dat je geschokt bent door de dood van je partner. Hoe was zijn naam ook al weer ?

— Hans, antwoordde Belinda. ‚Wat hebben jullie eigenlijk met hem gedaan ?

— Hij ligt voorlopig in het gerechtelijk laboratorium, waar de doodsoorzaak wordt vast gesteld. Dat is nu eenmaal de vaste procedure. Daarna geven we het lijk vrij. Maar vertel me nu eens precies wat er allemaal gebeurd is.

In één adem vertelde Belinda de inspecteur de gebeurtenissen, vanaf het moment dat van Dale bij hun had aangeklopt om zijn ontvoerde dochter te bevrijden.

— En je hebt dat potje bij je ? vroeg de inspecteur. Hij had met groeiende verbazing naar Belinda geluisterd.

Ze zocht in haar tas naar het potje met cocaïne en gaf het aan de inspecteur.

— Momentje !

De inspecteur pakte de telefoon en draaide snel een speciaal nummer.

— Lucassen hier, zei hij kortaf. Zeg tegen Bartels dat hij direkt op mijn kamer komt !

— Neem me niet kwalijk dat ik je onderbreek, maar het is van het grootste belang dat hij dit hoort.

— Bartels is het hoofd van de narcotica-brigade, antwoordde de inspecteur. Hij probeert Molenaar al geruime tijd te grazen te nemen. Misschien dat het hem dit keer lukt.

Even later werd er op de deur geklopt en verscheen er een meisje.

— Uit de weg, lief kind ! klonk een zware stem. Ik kondig mezelf wel aan !

— Ga zitten, ik heb iets, dat je vast interesseert, zei inspecteur Lucassen, terwijl hij de grote man de hand schudde.

De man, die net binnen was gekomen, keek Belinda belangstellend aan.

— En wie is deze schoonheid ? vroeg hij, terwijl hij haar een knipoog gaf.

— Mag ik jullie even aan elkaar voorstellen ? Deze mooie dame heet Belinda en ze is privé-detektive. Deze grote bullebak is, zoals ik je al verteld heb, hoofd van de narcotica-brigade en heet Bartels.

— Aangenaam !

Belinda schudde de man de hand en glimlachte, toen hij haar hand net iets te lang vast hield.

— Pas maar een beetje op voor hem, waarschuwde de inspecteur haar. Hij is een geboren charmeur.

— Nee hoor, kindje ! Hij is alleen maar jaloers.

Ze gingen zitten en Belinda vertelde voor de tweede keer haar verhaal.

Op slag was het afgelopen met zijn schertsende manier van praten. Aandachtig luisterde hij naar wat Belinda te zeggen had. Toen de inspecteur hem het glazen potje met cocaïne overhandigde, deed hij een beetje van het poeder op zijn hand en proefde ervan.

— Eindelijk heb ik hem ! riep hij uit.

— Wacht even, temperde de inspecteur zijn enthousiasme. Ik wil eerst weten wat er gisteren gebeurd is.

— Nou, zoals ik al zei wisten we dus waar ze de dochter van van Dale verborgen hielden. We zijn er gewapend naar toe gereden en schakelden de man uit, die haar bewaakte, door ons voor te doen als Jehova getuigen. Toen de man opendeed om ons te zeggen dat we op moesten lazeren, sloeg Hans hem knock-out. Binnen troffen we het meisje aan. Ze verkeerde in prima konditie en leek niet erg onder haar gedwongen verblijf daar te hebben geleden.

— Enfin, omdat Hans en ik de woning grondig wilden doorzoeken, om te kijken of ze daar een gedeelte van de cocaïne hadden verstopt, belde ik vanuit de woning van Dale op om te

zeggen dat we zijn dochter hadden bevrijd en dat hij haar snel op moest komen halen. Nadat hij opgedoken was en even later weer met zijn dochter verdwenen was, zochten Hans en ik systematisch de woning af. Terwijl we daar mee bezig waren ging de telefoon twee keer achter elkaar over, maar we stonden er niet bij stil. Dom natuurlijk, want we hadden ons moeten realiseren, dat Molenaar en zijn kornuiten, op zijn zachtst uitgedrukt wantrouwend zouden worden, wanneer er niet werd opgenomen. Molenaar moet inderdaad onraad hebben geroken, want hij stuurde twee van zijn handlangers op het huis af. Hans en ik gingen zo op in het doorzoeken van de woning, dat we hen niets eens hebben horen binnen komen. Toen ze op de bewaker van van Dale's dochter, die we stevig vast gebonden en met een prop in zijn mond in de gang hadden gelegd, stuitten, wisten ze natuurlijk meteen dat er iets niet in orde was. Gelukkig voor ons liep een van hen tegen een vaas aan, die omviel, zodat we toch nog gewaarschuwd werden. Hans sloot als de bliksem de zware luiken, die voor het raam hingen zodat het aardedonker in de grote kamer werd. Ze konden ons tenminste niet direkt zien, toen ze naar binnen stormden. Dat ze korte metten met ons wilden maken, bleek wel uit het feit dat ze in het wilde weg begonnen te schieten. Ik was doodsbang want de kogels vlogen ons om de oren. Toen Hans terug begon te schieten, doken de twee gangsters aan de andere kant van de kamer in dekking.

— Had jij geen wapen op zak ? vroeg inspecteur Lucassen verbaasd.

— Nee, alleen een werpmes, antwoordde Belinda.

— Waar je, zoals is gebleken, aardig mee om weet te gaan, mompelde Lucassen.

— Maar om een lang verhaal kort te maken, vervolgde Belinda. Hans begon behoedzaam in de richting van de deur te kruipen. Ik denk dat het zijn bedoeling was om hen van opzij te kunnen beschieten. Het kostte hem zijn leven, want een van de mannen wist hem neer te schieten. Op een bepaald moment vloog de deur open en zag ik iemand de kamer uitrennen. De manier, waarop de vluchtende gangster zijn schouder vasthield, maakte het duidelijk dat hij gewond was. Hans had vlak voor zijn dood in ieder geval een van hen weten uit te schakelen.

— Wat gebeurde er toen ? vroeg Bartels, de man van de

narcotica-brigade nieuwsgierig.

— Zijn partner, die er van overtuigd was dat ik niet gewapend was, aangezien alleen Hans had gevuurd, kwam triomfantelijk overeind om ook mij naar de andere wereld te helpen. De kogel, die door hem vanuit het duister op mij werd afgevuurd, miste mij maar op een haartje. Instinctief wierp ik mijn mes in de richting van de lichtflits. Het resultaat is u bekend, zuchtte ze.

— Je begrijpt dat er een formeel onderzoek zal volgen, zei inspecteur Lucassen, toen ze haar verhaal beëindigd had. Maar daar zou ik me maar niet al te druk over maken.

— Ze zouden haar een medaille moeten geven, mompelde Bartels. Eindelijk heb ik de kans om dat gespuis in te rekenen. Ik weet zeker, dat Rinus zal praten, wanneer we hem moord ten laste leggen.

— Rinus ? vroeg Belinda.

— Ja, Rinus en Freek zijn twee kleine dealers, die doorgaans het vuile werk voor Molenaar opknappen. Tot op heden hebben ze zich echter nooit aan moord schuldig gemaakt. De dood van je partner brengt daar dus nu verandering in. Rinus is vanochtend in het ziekenhuis behandeld voor een schotwond. Zoals gebruikelijk is heeft het ziekenhuis ons direkt op de hoogte gebracht. Hij is in verzekerde bewaring gesteld, maar weigert te zeggen, waar hij de schotwond heeft opgelopen. We weten dus nu, wie hem heeft neergeschoten en waarom. Ik weet zeker dat hij bereid zal zijn om Molenaar te verlinken, wanneer dat een aanzienlijke strafverlichting voor hem zal betekenen. Nee, Molenaar hangt. Volgens mij weet hij dat ook en zal hij proberen naar het buitenland te vluchten. We moeten snel stappen ondernemen.

Hij stond direkt op en begaf zich naar zijn eigen kamer om de nodige voorbereidingen te treffen voor een grootscheepse aanhoudingsaktie.

— Molenaar zal boete voor de dood va je partner, meisje ! zei inspecteur Lucassen vaderlijk, toen hij zag hoe bleek het gezicht van de vrouw tegenover hem was.

— Ik hoop het, zuchtte Belinda. Zo'n schoft mag niet vrijuit gaan !

— Tegen de tijd dat hij uit de gevangenis komt, heb jij grijs haar, dat verzeker ik je.

— Heeft u me verder nog nodig ?

— Nee, ga maar naar huis en schenk een flinke borrel voor je zelf in, antwoordde de inspecteur. Dan voel je je misschien iets beter. Mochten er nog vragen zijn, dan zoek ik je thuis wel even op.

— Bedankt, ik kan inderdaad wel een borrel gebruiken, zei Belinda, die het beeld van haar neergeschoten partner maar niet van zich af kon schudden. Ze kon het zich bijna niet voorstellen, dat ze nooit meer de liefde met hem kon bedrijven. En zijn arme ouders, wat moest er niet in hen omgaan op dit moment.

— Oh, nog even, voordat je gaat, riep de inspecteur. Waar zijn van Dale en zijn dochter ?

— Die zijn ondergedoken, tot alles achter de rug is, antwoordde Belinda. Ik weet niet waar, maar ik vermoed, dat ze in het buitenland zitten.

— Dat is jammer, want hij heeft heel wat vragen te beantwoorden, zei Lucassen.

— Ik kan u daar helaas niet mee helpen, inspecteur.

— Jij hebt al genoeg gedaan, meisje. Ga maar naar huis.

Dat deed Belinda.

Zodra ze thuis was, nam ze een heet bad en dook vervolgens haar bed in om een paar uurtjes te slapen. Ze was door de spanningen doodmoe. Een diepe slaap verloste haar tijdelijk van de nachtmerrie-achtige beelden van haar partners gewelddadige dood.

Er was ruim een week verstreken sinds de begrafenis van haar partner. Belinda was al die tijd niet buiten geweest. Ze voelde zich vreselijk gedeprimeerd nu Hans er niet meer was en had alle binnen komende telefoongesprekken genegeerd. Ook het advies van inspecteur Lucassen, die haar een keer had opgezocht, om weer aan het werk te gaan, had ze in de wind geslagen. Het enige waar ze op dit moment behoefte aan had was slapen, en nog eens slapen. De begrafenis was een indrukwekkende gebeurtenis geweest. Van heinde en verre was men gekomen om hem de laatste eer te bewijzen. Tot grote voldoening van zijn ouders, die hevig aangeslagen waren geweest op die bewuste dag.

Belinda was de dag erop even naar hun kantoor geweest om de korrespondentie op te halen. Ze had het er geen vijf minuten

uitgehouden en was snel weer weg gegaan. Alles in het kleine kantoortje ademde de aanwezigheid van haar partner uit. Zijn sigaren lagen op de werktafel, evenals de halfvolle whiskyfles. Verder lag de kamer bezaaid met notities, die hij gemaakt had. Hij had zolang ze hem gekend had, altijd de gewoonte erop na gehouden om van alles en nog wat een notitie te maken. Het vinden van de talloze briefjes deed haar pijn.

Nee, ze kon het voorlopig niet opbrengen om naar het kantoor te gaan. Ze nam zich dan ook heilig voor om zodra ze daar de kans voor kreeg, een andere werkruimte te zoeken. Het oude, vertrouwde kantoortje bracht te veel pijnlijke herinneringen met zich mee. Van van Dale had ze niets meer vernomen. Wel had ze een briefje, dat zijn dochter aan inspecteur Lucassen had gestuurd, gelezen. Tot ieders verbazing was de brief een vurig pleidooi om haar beide bewakers niet al te streng te straffen, omdat ze haar goed behandeld zouden hebben. Volgens Lucassen zou het meisje verliefd zijn geworden op een van haar bewakers en zelfs bereid zijn om op hem te wachten, tot zijn gevangenisstraf erop zou zitten. Het gebeurde wel vaker dat er een emotionele band ontstond tussen gijzelaar en gegijzelde.

Het was vier uur in de namiddag, maar Belinda liep nog steeds in een ragfijne nachtpon door het huis. Ze kon de fut niet opbrengen om zich te kleden. Ze wilde zich net naar de keuken begeven om het zoveelste kopje koffie te zetten, toen er gebeld werd.

Voorzichtig gluurde ze door de vitrage om te kijken wie het was. Tot haar verbazing stond Bartels, de sympathieke narcotica-man voor haar deur. Snel liep ze naar de voordeur om open te maken.

— Dag, meisje ! klonk zijn stem vrolijk. Ik hoorde dat je niet al te goed voor jezelf zorgde de laatste dagen, dus kom ik je halen.

— Kom binnen, glimlachte Belinda.

Toen ze in de zitkamer zaten keek de grote en breedgeschouderde man haar een ogenblik zwijgend aan.

— Je ziet er slecht uit, kind ! zei hij zacht. Je hebt het moeilijk, is het niet ?

— Een beetje wel, antwoordde ze fluisterend.

Ze kon met moeite haar tranen onderdrukken.

— Zoals ik al zei, ben ik gekomen om je te halen. Je gaat vanavond met mij mee naar een restaurant.

— Dat hoeft helemaal niet, ik red me heus wel.

— Luister eens goed, kindje. Ik wil van geen nee horen, begrepen ! Jij gaat mee en daarmee basta !

Belinda keek de man dankbaar aan.

— Misschien doet het me inderdaad wel goed, om er even tussenuit te gaan.

— Natuurlijk, het wordt tijd dat jij je schouders weer eens onder het leven zet !

Op dat moment brak er iets in haar. Al het opgekropte verdriet kwam ineens bovendrijven en ze barstte in snikken uit.

— Huil maar eens lekker uit, zei de zachtmoedige reus, terwijl hij haar tegen zich aan trok.

Zijn brede borstkas en zijn sterke armen gaven haar een warm gevoel van geborgenheid. Er leek geen eind aan de stroom tranen te komen.

— Ik mis hem zo ! snikte ze wanhopig.

— Toe maar, kindje, laat je maar gaan ! fluisterde hij vol begrip.

De politieman had zelf na vier jaar huwelijk zijn vrouw verloren, toen ze was omgekomen tijdens een auto-ongeluk, dus hij wist wat het was om iemand te verliezen, die je erg dierbaar was.

Ineens was ze weer het kleine meisje, dat bescherming zocht in de grote, sterke armen van haar vader, wanneer er gevaar dreigde. Haar tranen waren niet meer te stuiten en ze huilde met lange, gierende uithalen.

En al die tijd hield de narcotica-man haar tegen zijn borst aan gedrukt en streelde hij haar haren. Toen, omdat hij begreep dat ze zelf niet in staat was een eind aan haar huilbui te maken, duwde hij haar zachtjes van zich af en stak een sigaret op, die hij tussen haar lippen stak.

— Hier, dat zal je goed doen.

— Bedankt, snotterde ze, krampachtig proberend om zich te bedwingen.

Ze nam een stevige trek en inhaleerde diep. Langzaam kwam ze weer een beetje tot rust.

— Waarom ga je niet snel even een douche nemen. Daarna

trek je iets leuks aan en gaan we iets eten, zei Bartels vriendelijk.

— Neem me niet kwalijk, ik stel me belachelijk aan, verontschuldigde ze zich.

— Hindert niets, maar ga nu maar snel douchen, dan ga ik nog even naar het bureau. Over een half uur ben ik terug om je op te halen. Okay ?

— Ja, dat is goed, antwoordde Belinda. Voordat de grote man wist wat er gebeurde, had ze haar armen reeds om hem heen geslagen en kuste ze hem op beide wagen.

— U bent een schat !

Het ongelooflijke gebeurde : de geharde politieman bloosde als een koorknaap.

— Ja, ja, het is goed, bromde hij, zich snel uit de voeten makend, opdat ze zijn vuurrode gezicht niet zou zien.

Glimlachend deed Belinda hem uitgeleide.

— Tot straks, meisje !

— Ja, tot straks !

Belinda voelde zich een stuk beter. Bartels had zich uiterst prettig gezelschap getoond. Hij had een fantastisch gevoel voor humor, had een brede interesse in de dingen des levens en bleek daarbij een onderhoudende verteller te zijn. Ze had zich zo geamuseerd, dat ze heel even de ellende van de afgelopen dagen vergeten was. En dat had ze voornamelijk aan de sympathieke politieman te danken.

Tijdens het diner had Kees Bartels, want zo heette hij, iets meer over zichzelf verteld. Het was Belinda opgevallen dat hij met veel liefde over zijn overleden vrouw had gesproken. Hij was vast stapelgek op haar geweest. Hij bleek drieënveertig jaar oud te zijn en vader van twee zonen. Zo trots als een pauw had hij een foto van zijn kinderen laten zien.

Belinda had op haar beurt verteld hoe ze er toe gekomen was om een detektive bureau te beginnen, hoe ze Hans had leren kennen en zelfs dat hun relatie niet slechts een puur zakelijke was.

— Dat had ik al begrepen uit je reaktie op zijn dood, had hij met een glimlach geantwoord.

Verder hadden ze over de meest uiteenlopende onderwerpen

gesproken.

Toen ze klaar waren met de uitstekende maaltijd en aan de koffie en cognac zaten, had ze het gevoel, alsof ze de politieman al jaren kende. Tijdens het eten had ze hem aandachtig opgenomen en was tot de konklusie gekomen, dat hij er voor zijn leeftijd nog verdomd aantrekkelijk uit zag. Menige jonge meid zou op hem kunnen vallen, dat wist ze zeker. Hij was ongeveer een meter negentig lang en had een brede, forse bouw, waardoor hij een kolossale indruk maakte. Hij had donkere haren, die langzaam maar zeker plaats aan het maken waren voor gedistingeerde, grijze haarlokken. Maar hetgeen haar het meest aansprak waren zijn waakzame, lichtblauwe ogen en zijn opvallend grote, doch mooigevormde neus. Zijn mond was breed, terwijl zijn lippen bijna sensueel genoemd konden worden. Op de een of andere manier voelde ze zich lichamelijk tot de sympathieke reus aangetrokken.

Iedere keer als hij haar aankeek, had ze het gevoel, alsof hij dwars door haar heen keek. En iedere keer voelde ze dat onbestemd jeukerige gevoel in haar onderbuik.

— Zullen we zo opstappen ? onderbrak hij haar gedachten.

— Uhh... ja, dat is goed.

Hij wenkte de ober en vroeg om de rekening.

Toen ze even later het restaurant verlieten en naar de auto liepen, stak Belinda haar arm in de zijne en drukte zich even als een poes tegen hem aan.

— Ik vind het erg gezellig vanavond !

— Ik ook, meisje ! antwoordde hij glimlachend.

Behendig stuurde hij de auto door het drukke avondverkeer en bereikte al snel haa woning.

— Ga je niet even mee naar binnen ? vroeg Belinda zacht, toen hij geen aanstalten maakte om uit te stappen.

Hij leek even te aarzelen.

— Misschien is het beter als ik gelijk doorga, mompelde hij.

Belinda keek hem glimlachend aan.

— Doe niet zo gek. Ik sta er op dat je nog een afzakkertje bij me drinkt !

— Je maakt het me moeilijk, kindje...

— Wat is er ? voeg ze zacht, terwijl ze zijn hand pakte en de vingers streelde.

— Ik ben na het overlijden van mijn vrouw niet meer met een vrouw uitgeweest, antwoordde hij aarzelend.

— Ik begrijp het, stelde ze hem gerust. Dat hindert toch niets.

— Jawel, dat hindert wel. Vanavond, toen ik naar je keek, begreep ik hoe zeer ik het samenzijn met een vrouw gemist heb.

Hij keek haar opeens met verwilderde ogen aan.

— Begrijp je dan niet dat ik naar je verlang !

— Ja, maar...

— Zeg maar niets, zuchtte hij. Ik begrijp ook wel dat je hoofd nu niet naar dat soort dingen staat...

— Malle beer ! zei Belinda zacht... Je begrijpt helemaal niets van vrouwen.

— Hoe bedoel je ?

— Net nu heb ik behoefte aan aandacht en genegenheid...

Hij keek haar stomverbaasd aan.

— Bedoel je...

— Je bent de hele avond zo lief voor me geweest, dat ik het vervelend zou vinden, wanneer je nu zou vertrekken. Trouwens, ik vind je erg aantrekkelijk.

Ze kuste hem zachtjes op de mond en keek hem verleidelijk aan.

— Kom... ik wil dat je bij me blijft.

Nog geen tien minuten later, lagen ze naakt in elkaars armen en voelde ze de hardheid van zijn kolossale lijf tegen haar aandrukken.

— Alsjeblieft... neuk me ! hijgde ze, terwijl haar vingers zich rond de schacht van zijn zalige, dikke pik sloten, en doe me alle ellende vergeten...

VERANTWOORDELIJKE UITGEVER :
Uitgeverij BYBLOS, Emile Wautersstraat, 119 - 1020 Brussel. Beheerder : M. Wattenbergh.

Sexy maxi 387 cah. 1

OVERAL VERKRIJGBAAR